Családunk

családpasztorációs folyóirat

AZ EUCHARISZTIA FORRÁS A CSALÁD SZÁMÁRA.

2020. április

HÁZASSÁG ÜNNEPE 2020. FEBRUÁR 16.

KEDVES OLVASÓ!

Az Eucharisztia forrás a család számára

Egyik önismereti kurzuson megvizsgáltam családom történetét, keresve ezzel a töredezettségeket, azt, hogy a felmenőim milyen sérüléseket, fájdalmakat és nehézségeket éltek át a világban történt különböző történelmi események, változások, betegségek és személyes tragédiák kapcsán. Miközben családom nehézségei kirajzolódtak szemem előtt, biztos voltam benne, hogy valami sokkal nagyobb összetartó erőnek, rendezési elvnek is nyomára fogok bukkanni, mert emberileg vizsgálva a különböző kudarcokat lehetetlennek tűnt, hogy a gondok, tragédiák ellenére mi még mindig összetartozunk.

Keresve ezt a harmóniára irányuló rendezési elvet az Isten által számomra választott családban, amelybe engem belehelyezett, rátaláltam a kiengesztelődés és együvé tartozás kincsére, az Eucharisztiára, mint forrásra. Ez a szentség annak jele és kézzel fogható segítője, hogy már ne önmagunknak éljünk, ne azt keressük, ami elválaszt, ami távolságot, nehézséget generál.
Ez a naponta Isten által nekünk nyújtott ajándék segíteni akar, hogy Őáltala, Övele és Őbenne lássunk mindent. Ezzel átalakítja a nagyböjt fájdalmait, kísértéseit, magányát, életünk hiábavalóságának látszatát és húsvét misztériumához méltóvá emeli életünket.

Dr. Fodor János

TARTALOMJEGYZÉK

2. oldal	Képes beszámoló a Házasság ünnepéről
3. oldal	Vezércikk
4. oldal	Historia Domus
5-7. oldal	Velünk történt
8-9. oldal	Csukd be a szemed... - imádság Lelkiegészség-szolgálat
10. oldal	Udvardy György érsek nagyböjti gondolatai
11. oldal	Erdő Péter bíboros imája járvány idején
12-13. oldal	Az Eucharisztikus Kongresszusra készülve
14-15. oldal	Ima a családban - *Nagyböjti készülődés a Csurgai családban*
16. oldal	Házasságra készülve - Családi vadvízi evezés
17. oldal	Röviden az okoseszközeinkről
18-19. oldal	Gyermeknevelés - *A kiskamaszkor kétségei és bizonyságai*
20-21. oldal	Élet a házasságkötés után - *Beszámolók a Házasság hetéről*
22-23. oldal	Velük történt - *Beszélgetés a Takács-Pfitzner házaspárral*
24. oldal	Mese - *A kalapács*
25-27. oldal	Keresztény művészet - *Irodalom és képzőművészet*
28-29. oldal	Olvass és láss - *Könyv- és filmajánló*
30. oldal	Mindennapi kenyerünk - *Mese felnőtteknek a kockás füzetről*
31. oldal	Megérkeztem

Családunk – 2020. április
XXII. évfolyam, 1. szám
ISSN 1788-4177
Kiadja a Reményforrás Egyesület és a Veszprémi Főegyházmegye Családpasztorációs Irodája
Főszerkesztő: Dr. Fodor János
Szerkesztőbizottság: C. Kőrösi Edina, Fekete Gyöngyi, Gerstmár Ferenc, György Adrienn, Keszthelyiné Dr. Hrabovszky Cecília, Kovácsné Széplaki Borbála
Készítették: Bálint Bánk, Dr. Léner-Pintér Sára, Dr. Márfi Gyula, Mártáné Simon Emese, Szebényiné Vrancsik Eszter, Sinkáné Glatz Henrietta, Zsikla Eszter, Sütő György, Tiszttartó Dávid, Krizsán Krisztián és Éva, Bögös-Andor Viktória
Fotók: Gelencsér Károly, pixabay
Tördelés, grafika, képzőművészeti rovat: Lipovszky-Drescher Mária
Nyomtatás: Prospektus Nyomda, Veszprém

Ha teheti, támogassa egyesületünket:
Számlaszám: 72800054 – 10002261
Adószám: 18936609-1-19

CSALÁDREFERENSEK TALÁLKOZÓJA

Az egyházmegyei családreferensek szokásos évindító találkozóját tartották 2020. január 17-18-án Nyíregyházán, a Szent Imre Katolikus Gimnázium kollégiumi épületében. A találkozóra – amelyen Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, Felföldi László általános helynök, nyíregyházi plébános, Radnai Jenő, a Magyar Katolikus Családegyesület irodavezetője is részt vett – számos egyházmegyéből érkeztek a referens atyák és házaspárok. A jelenlevők a családpasztoráció megújításáról tanácskoztak.

A CSALÁDPASZTORÁCIÓS MUNKACSOPORT TAGJAINAK BEMUTATKOZÓ LÁTOGATÁSA UDVARDY ÉRSEK ÚRNÁL

Február 3-án a Családpasztorációs Munkacsoportban szolgáló házaspárokat fogadta Udvardy érsek úr az Érsekség Gizella termében. Dr. Fodor János plébános, családreferens, tizenegy házaspár és Fekete Gyöngyi irodavezető tette tiszteletét és beszélt a családpasztorációban betöltött szerepéről, feladatairól. Érsek úr érdeklődéssel és figyelemmel hallgatta a megszólalókat. Egyértelművé tette, hogy a családok helyzete, támogatása, kísérése, egyszóval pasztorálása fontos területe Egyházunknak, a családpasztoráció nem része annak, hanem maga az Egyház, annak lényegi természete - mondta.

JEGYESFELKÉSZÍTÉS

2020. február 7-én indult Veszprémben, a Szaléziánumban az idei központi I. jegyeskurzus. Az előadások témái a teljesség igénye nélkül: a házasság szentsége, a család, ahonnan jövünk, kommunikáció, konfliktuskezelés, intimitás, hűség, a házasság buktatói, családi élet; előadói többek között Dr. Udvardy György érsek úr, Dr. Fodor János, Bálint Bánk, Portik-Bakai Melinda és a Berta házaspár. A kiscsoportok vezetését a Gerstmár, Próder és a Szabó házaspár vállalta fel.

HÁZASSÁG HETE NYITÓ SZENTMISE VESZPRÉMBEN

Ünnepi szentmisével kezdődött a Házasság hete rendezvénysorozat Veszprémben 2020. február 9-én. A házasság világnapján Dr. Udvardy György érsek mutatott be szentmisét Nagy Károly apát, kanonok plébánossal és Felker Zsolt káplánnal a Szent Mihály Bazilikában. Homíliájában a főpásztor az evangéliumhoz kapcsolódóan beszélt a házasság szentségéről, valamint arról, hogy a Házasság Istentől akart, Istentől megáldott intézmény. Felhívta a figyelmet, hogy a házasság olyan ajándék, amely Istennek a valóságát teszi jelenvalóvá– zárta elmélkedését Udvardy érsek úr.

HÁZASPÁROK MEGÁLDÁSA TAPOLCÁN

A tapolcai Nagyboldogasszony Róm. Kat. templomban 2020. február 16-án, a Házasság Hetének záró napján a 10 órai szentmise keretében került sor a házaspárok megáldására. Csonka Nándor plébános úr homíliájában kiemelte, a házaspároknak az utat együtt, egységben kell járni, ahol elveszik az ”én”, és megszületik a „mi”. A szentháromságos közösséget megélve a házasságban a nehézségeket, félreértéseket, akadályokat könnyebb legyőzni. Részesedünk Isten szeretetében, ebből éljünk, ez legyen a forrásunk, adjuk tovább és tegyünk róla tanúságot. Ez maga a házasság – ezekkel a gondolatokkal fejezte be szentbeszédét Nándor atya.

MR. & MRS. – Készüljetek velünk a katolikus házasságra!

Esküvőkiállítás Veszprémben

Az érdeklődő jegyespárok 2020. február 1-én és 2-án Veszprémben az Agórában megrendezett esküvőkiállításon a dekorációk, esküvői ruhák, ékszerek, és még sok minden egyéb mellett a kiállítást szervező Táll házaspár jóvoltából Családpasztorációs Munkacsoportunk tagjaival is találkozhattak. Jelenlétünkkel a szentségi házasságot szerettük volna közelebb vinni a párokhoz.
A családpasztorációban önkéntesként szolgáló házaspárok: Gelencsér Károly és Betti, Gerstmár Ferenc és Bea, Gyarmati László és Aranka, Köves András és Ágota, Próder Szabolcs és Virág, Szabó Balázs és Adri voltak a „kiállítók", akik szívesen válaszoltak az érdeklődők kérdéseire. Roll-upunkon öles betűkkel hirdettük: Készülj velünk a katolikus házasságra! A Burucsné Walla Barbara által készített szelfifalnál levő fotózással szólítottuk meg a párokat. Egy templomajtó előtt álló menyasszonyt és vőlegényt ábrázolt a kép, a párok többsége örömmel vállalta a fotózkodást, és ezután már könnyebben indult a beszélgetés.
Könyvekkel, játékokkal, prospektusokkal készültünk a rendezvényre. Tájékoztattuk a párokat házasságra felkészítő kurzusainkról, beszéltünk saját tapasztalatainkról, miért van jelentősége a másik jobb megismerésének, mennyire fontos a házasságra, a közös életre való felkészülés, mit is jelent szentségi házasságban élni. Megkérdeztük a párokat, készülnek-e templomi esküvőre, hívtuk őket a jegyesfelkészítésre – és többet közülük örömmel üdvözöltünk a pár nappal később indult jegyesoktatáson.
Színes volt a kiállítás, és mi igyekeztünk a saját „fiorettonkat", lelki virágcsokrunkat a résztvevők számára átadni.

fgy

SZELFIFAL AZ ESKÜVŐKIÁLLÍTÁSON

ÖRÖM ÉS REMÉNY…

Házasság ünnepe Veszprémben

2020. február 16-án a Megyeháza Szent István termében számos házaspárral együtt ünnepelhettük Veszprémben a Házasság hete záró rendezvényén az Istentől ajándékul kapott szentséget, a házasság szentségét.

A rendezvény a Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Irodájának szervezésében zajlott, házigazdái a Köves házaspár, András és Ágota voltak.
Főegyházmegyénk családreferens papja, Dr. Fodor János köszöntötte a jelenlevőket. Utalt Albert Schweitzer gondolataira: "nem a cél, hanem az út a fontos". Vagyis a hétköznapok mókuskerekében lényeges tudatosítanunk magunkban, hogy ne veszítsük szemünk elöl a természetfölötti fogalmát, mert a folyamatos úton levésben nem látunk időnként teljesen tisztán.
János atya együttérző szavakkal emlékezett meg egy a közelmúltban elhunyt édesapáról, aki nemrégiben szörnyű baleset áldozata lett. A családpasztorációs rendezvények résztvevője volt, a tavalyi Házasság ünnepén feleségével együtt köszöntöttük 30. házassági évfordulójuk alkalmából, példaértékű keresztény szellemben élt és nevelte négy gyermekét.
Majd Dr. Udvardy György érsek úr, a veszprémi Házasság hete programsorozat fővédnöke vette át a szót. Többek között két igen fontos dologra hívta fel a figyelmet: az öröm és a remény jelentőségére. Hangsúlyozta, hogy ezen a héten a mindennapi öröm jelenvalóvá tétele volt a cél. Istennek tetsző dolog az, hogy az öröm

SEBŐ JULIANNA & ÖKRÖS GÁBOR

jelen van Főegyházmegyénkben is. Beszédét áldással fejezte be.
Porga Gyula Veszprém város polgármestere beszámolt róla, hogy a Házasság Hetének programsorozata Veszprémben évről évre gyarapodik, egyre többeket szólít meg.
Majd Hajdú Péter (Sáti) néptánc pedagógus, maga is férj és hat gyermek édesapja vette át a szót. A családdal, házassággal, az élettel kapcsolatban osztotta meg gondolatait.
Megváltoztak a társadalmi elvárások a házassággal kapcsolatban. Hogyan működhet jól egy házasság? – tette föl a kérdést. A házasságot folyamatosan építeni kell, minden nap gyakorolni a szeretet, az őszinte beszélgetések, a megbocsátás fényében. Hangsúlyozta a házasfelek egymás minél jobb megismerése kapcsán a népdal, a tánc fontosságát.
Mindezek után a Rendhagyó Randevúk internetes párkapcsolatépítő játék szervezői, Tátrai József és Rita a program zárásaként a résztvevők között nyereményeket sorsoltak ki és adtak át. Az est színes és üde színfoltja volt a Magyar Honvédség Légierő Zenekarának előadása, melyen Katona János alezredes úr vezényelt.
Az est házigazdái a hagyományokhoz hűen az idén kerek házassági évfordulójukat ünneplőket illetve a jelenlevők között legkorábban házasságot kötött párokat is köszöntötték.

Sütő György

A programokról bővebben a Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Irodájának honlapján olvashatnak.

„CSÓKOLÓZNI NEM LEHET EGYEDÜL…”

Népes hallgatóság gyűlt össze hétfőn este Dr. Janka Ferenc görög katolikus esperes, főiskolai tanár A szeretet iskolája c. előadását meghallgatni a Padányi Katolikus Iskola dísztermébe.

A Veszprémi Főegyházmegye Családpasztorációs Irodája által szervezett eseményről nehéz a beszámolók megszokott kimért hangján szólni. A Házasság Hetének hivatalos rendezvénye Ferenc atya jóvoltából pillanatok alatt lelki oázissá változott.
Ennek tükrében megtanulhattuk, hogy a szeretetet nem lehet pusztán emberi vonatkozásaiban szemlélni. Egyedül Istenben nyeri el teljességét mindaz, aminek emberileg értelme van, s Benne még az is lényegivé válik, ami pusztán emberi szempontból értelmetlen. Az emberi identitás Descartes-féle meghatározásából, mely szerint „gondolkodom, tehát vagyok” újszerű módon igazolta az előadó, hogy az ember közösségi lény. A nyelv, melyet használunk, nem csak gondolataink közléséhez, hanem azok megalkotásához is szükséges. Ugyanakkor nem egyéni alkotás, hanem annak a közösségnek az ajándéka, amely hordoz minket, a létezésünket igazoló gondolataink kizárólag az általunk használt nyelvet alkotó közösségben értelmezhetők, ahogy mi magunkat is csak abban tudjuk értelmezni. Ferenc atya, rá jellemző módon, fenti gondolatait irodalmi idézetekkel tette szemléletessé. Többek között Max Raabe sorait is idézve: „Csókolózni nem lehet egyedül”.
Hosszan elemezte a házasságban kibontakozó intimitás dimenzióit, feltárva a gondolatok, az érzelmek, a testi, vallási és közösségi téren megvalósuló intimitás mélységeit. Bemutatta a kapcsolatainkat éltető energiával feltöltő feszültséget, mely az elköteleződés és a szabadság dinamikájából fakad. Rövid kalandtúrára vezetett minket az ógörög nyelv segítségével a szeretet árnyalatainak világába (szex, erosz, filia, agapé). Ezek közül is részletesen időzött az agapénél, ahol már nincs feltétele a szeretetnek, amikor már nem várok viszonzást; egyszerűen szeretlek, mert szeretlek. Ez hasonlít leginkább az isteni szeretethez. A főparancs segítségével pedig nem csak a szeretet helyes sorrendje melletti elköteleződésünket erősítette meg, hanem az önmagából kilépő, önmagáról megfeledkező és a viszonzott szeretetben egyesülő létezés boldogságára vonatkozó isteni meghívót is átadta.
Janka Ferenc atya kincseiből újat és régit előadva a pszichológia, az irodalom, a filozófia és a teológia nagyjait idézve világította meg a Szentírás üzenetét: Isten tervét rólunk.

Tiszttartó Dávid

HOLTOMIGLAN-HOLTODIGLAN

A Munkácsi házaspár előadása a Házasság Hetében Tapolcán

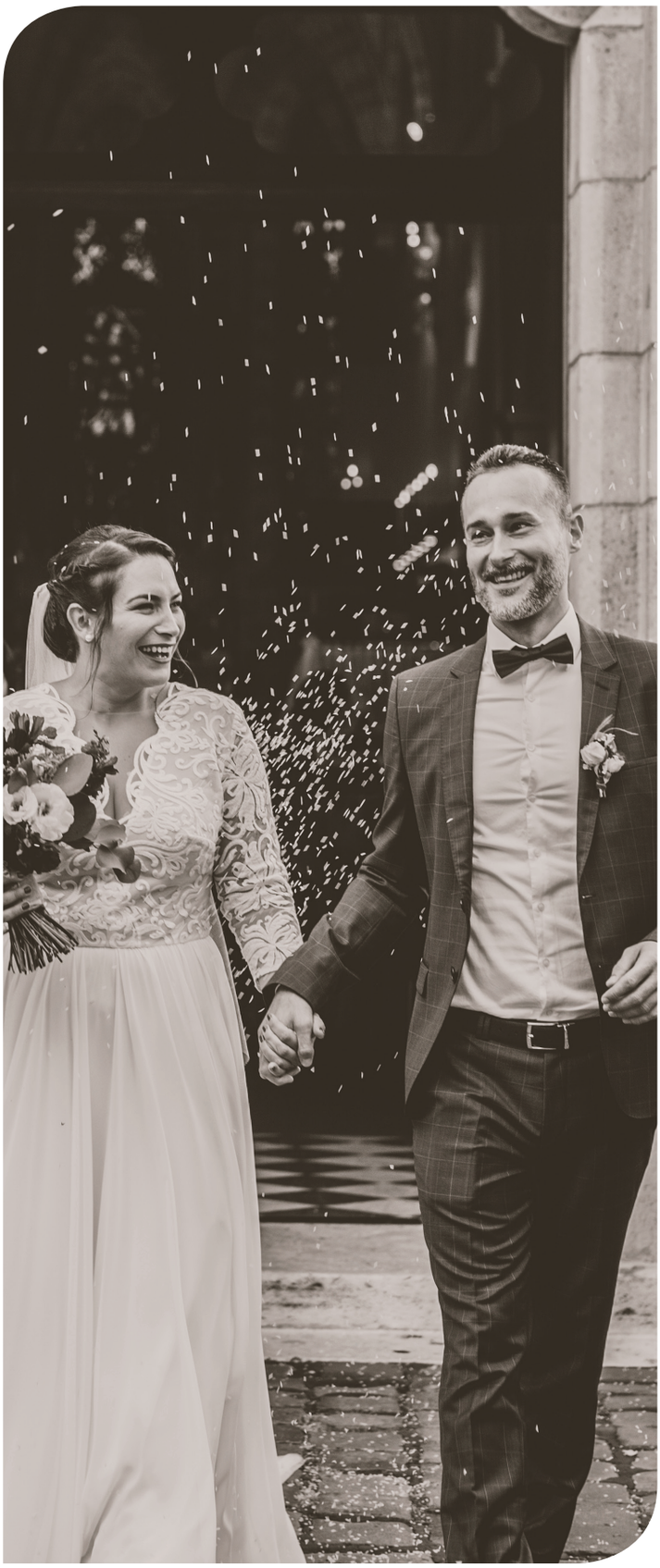

Az előadás házigazdái, Sötét Béla és Csilla üdvözölték a résztvevő házaspárokat, majd Csonka Nándor római katolikus plébános köszöntötte a jelenlevőket. Rámutatott mennyire fontosak a tanúságtételek, életünkkel, házasságunkkal is evangelizálunk. Dobó Zoltán polgármester is jelen volt a rendezvényen, arról beszélt, keressük a házastársunkban a jót, az értéket, amire „pontot tudunk adni".

Az est előadói Balatonfüredről érkeztek, öt gyermeket nevelnek. Rövid bemutatkozás után tartalmas, teológiai keretek közé zárt, a mindennapi életből merített példákkal alátámasztott előadást tartottak. A házaspár rávilágított a Biblia, a Szent Család, Isten végtelen szeretete és a házaspárok közötti hűség, illetve a hűtlenség közötti összefüggésekre. Munkácsi János és Bea előadása lendületes, érdekfeszítő volt, mély gondolatokat tartalmazott, amit humorral is tudtak fűszerezni.

Mondandójuk elején leszögezték, hogy nem tanúságtételt tesznek, mert számukra a hűség mindig is egyértelmű és sérthetetlen volt. Hűségről beszélni – álláspontjuk szerint – csakis teológiai keretek között lehet és érdemes. A hűség megrendülésének alapja két ember között nem más, mint a bizalomvesztés. A hűtlenség kialakulásának okát nem a társadalomban, nem a makro, hanem a mikrovilágban, vagyis az egyénben látják. Itt már nemcsak a teológiai, hanem a történelmi összefüggésekig is eljutottunk. A francia forradalom a vallást, a társadalmat, fokozatosan az egyént is leépítette, tönkre tette. A XXI. század emberének egyedül kell felépítenie önmagát, segítség nélkül kell megkeresnie a lehetőségeit, az újat ahhoz, hogy miképp fogadja be Istent és építse fel hitét. Hit nélkül az ember nem tudja sorsát megfelelően irányítani, nem ismeri meg a feltétel nélküli elfogadást, szeretetet.

Példa a Szent Család, József igaz ember volta, Mária feltétel nélküli alázata. Mindketten elfogadták Isten akaratát és családban nevelték fel Isten fiát. Életük vezérfonalát a lélek gyümölcsei: a szeretet, öröm, békesség, türelem, szelídség adják, ezek egymást is táplálják. Azzal búcsúztak el az előadók a résztvevőktől, hogy a társukban próbálják megtalálni önmagukat!

Zsikla Eszter

Csukd be a szemed...

Ezekben a napokban a koronavírus miatt sokunkban egyre nagyobb belső feszültség, szorongás alakult ki. Felmerülhet bennünk a kérdés: mit tegyek akkor, ha a félelem minden más gondolatot elnyel bennem? Ha a mindennapi munkámat, emberi kapcsolódásaimat már akadályozza?

Ha ezek az érzések felerősödtek benned, akkor arra kérlek, hogy ülj le egy székre és figyelmeddel maradj azon a ponton, ahol a tested érintkezik a székkel.

Ezt követően engedd meg, hogy gondolatban Jézus melléd üljön.

Csukd be a szemed...
Kezdeményezz vele egy párbeszédet:
-mondd el, mi van abban a szobában, ahol vagy...
- mondd el ezután, milyen érzések vannak benned....
- mondd el, mit szeretnél kérni Jézustól...
- mondd el, melyik evangéliumi szakasz az, ami most eszedbe jut...
- és ott Jézust miként látod...
- most hagyj időt, ...legyen ez a 'közös idő' Jézusé és a Tied..
- kérd, hogy melletted legyen a következő imádig...
- és búcsúzz el tőle..

Nézz szét abban a szobában, ahol vagy és engedd megtapasztalnod, hogy nem egyedül. Ennek jeleként helyezz el egy virágot vagy egy kis faágat a szobádban, mely számodra most Jézust jelzi. Jézust, aki szeret...

Dr. Fodor János

ÉRDEK NÉLKÜL SZERETNI AZ ISTENT!?

Kisgyermek korunktól kezdve halljuk Egyházunk tanítását, Istent szeretni teljes szívünkből, teljes elménkből, minden erőnkből a legfőbb parancs.

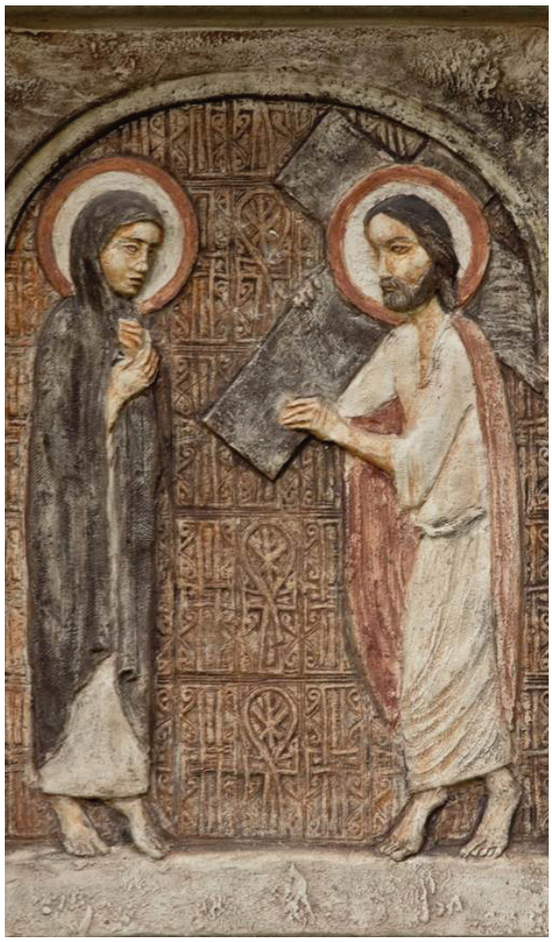

Pár napja mindannyian nehéz helyzetben vagyunk, jó lenne szabadulni, kivonulni ebből a kilátástalan állapotból. Vágyunk, hol a régi életünkre - egyiptomi húsos fazekakra - másik pillanatban meg szeretnénk végre eljutni az ígéret földjére, ahol ha nem is tejjel mézzel folyó hétköznapok jönnek, de végre aggodalmaink és félelmeink bezártsága nélkül ébredhetünk.

Korábbi nagyböjtjeinkben próbáltuk megérteni a választott nép keserveit, de most, amikor minket, szeretteinket vagy a környezetünkben élőket is egy speciális kígyó - a korona vírus - mardos, saját bőrünkön érezzük minden kínját ennek a véget nem érő zarándoklás küzdelmének.

Mi, akik az újszövetségben élünk, lehetőséget kapunk arra, hogy szenvedésünket egyesítsük Krisztus szenvedésével. Meg tudjuk jeleníteni a világ számára azt, hogy Ő mennyire szeretett minket. Reménynyünket szeretnénk megélni, akkor is, ha testünk a betegségektől meggyötörve érzelmeinket, egész lényünket a magány és a reménytelenség pokla felé irányítja. Belekapaszkodunk a keresztbe, ami a világ szemében balgaság, botrányosan semminek látszik, számunkra mégis reményt és gyógyulást hoz.

Ezért ha akaratunk, testünk erőtlen, a mindennapok harcai kilátástalanok, továbbra is vágyunk az úton maradni, mert tudjuk: ezen az úton Jézus mellénk tud szegődik, és elmagyarázza mindazt, ami róla írva van – ami a mi Életünk!

Dr. Fodor János

LELKIEGÉSZSÉG-SZOLGÁLAT

A Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Irodája a kialakult járványügyi helyzetben segítő és támogató beszélgetések lehetőségét ajánlja fel online fórumokon az arra rászorulóknak Lelki Egészség Szolgálata keretein belül. Rengeteg tanáccsal látnak el most mindnyájunkat; ezek segíthetnek is, viszont a személyes beszélgetést nem tudják ezek sem pótolni, ha az erőnk végénél vagyunk.

Az új helyzet a lelkileg és mentálisan edzett embertársaink számára is kihívást jelenthet. Ugyanakkor bárki kerülhet krízisbe: a megváltozott életkörülmények, a veszteségek, a napi rutin és megszokott munka, az aktivitás hiánya, a bezártság, a gyerekekről való gondoskodás, a szülőkért való aggodalom mind-mind szorongást, frusztrációt, elkeseredést válthat ki. A bezártság is felőrli a lelkierőt. Erőnket veszíthetjük, hitünk is válságba kerülhet, gyengülhetnek eddigi kapcsolódási pontjaink, az otthon maradtakkal fokozódhatnak a konfliktusok, türelmetlenebbekké válhatunk. Ez a jelen helyzetben normális reakció, hosszú távon való fennmaradása pedig nagyon kimerítő tud lenni, rontva életminőségünket, kedélyállapotunkat.

Ebben a helyzetben ajánljuk fel szolgáltatásunkat, mely nem egészségügyi ellátás, nem pszichoterápia vagy pszichiátriai gondozás, hanem segítő és támogató beszélgetés.

Amennyiben ilyen segítő és támogató beszélgetésre van szüksége, keresse munkatársainkat, hogy időpontot tudjunk egyeztetni.

A jelentkezést, megkeresést e-mailben: **mentallelkigondozó@gmail.com,**

vagy a **Facebook** oldalunk **Családpasztoráció Veszprém** Messenger üzenetén keresztül várjuk. Munkatársunk felveszi a kapcsolatot önnel 24-48 órán belül. Három online beszélgetés lehetőségét egy szakembernél ingyenesen biztosítjuk a világjárvány idején.

Udvardy György veszprémi érsek nagyböjti gondolatai

„Az irgalmas Isten nagy ajándékaként ismét beléptünk a nagyböjt idejébe. Nagyböjt a bűnbánattartásnak az ideje, ami egyszerre jelent fölismerést, szembesülést, megbánást, kiengesztelődést, életünk megújítását, ebben a megújított életben való kitartást.”

„Napról napra átéljük életünk terheit. Kapcsolatainkban, terheinkben, vágyainkban, jövőnk és múltunk közötti feszültségben. Pontosan tudjuk, hogy szükséges szembesülni azzal, akik vagyunk, amivé lettünk, akikké formálódtunk, és leginkább szükséges szembesülni azzal, aki szeret bennünket, az Istennel. Bármennyire is szeretnénk életünkön javítani, szeretnénk egy-egy tulajdonságunkon módosítani, nem sikerül. Isten ajándéka az, hogyha az életünk megújul.

Szeretnénk értelmünkkel, érzelmeinkkel, akaratunkkal, vágyainkkal, mindennel az Istenre irányulni, mert Ő az élet Istene. Az életünk az Eucharisztiából indul. Krisztusba lettünk beavatva. Az életünk a megtörettetésben, a szenvedésben, a küzdelemben, az újjáteremtésben eucharisztikus élet. Életünk az Eucharisztiára irányul. Azt lehetne mondani, a megtérésemnek a jele az, ha őszintén, bátran és örömmel vehetem magamhoz az Eucharisztiát. Minden egyes alkalommal, amikor ebben kétség, bizonytalanság van, akkor az életem nem eucharisztikus, nem krisztusi, nem Krisztusnak megfelelő, ezért nem is tudom magamhoz venni.

Kívánom a kedves testvéreknek, hogy a nagyböjti idő, mely a húsvéti szentségek felvételére készít fel, és ami megerősíti bennünk keresztényi elköteleződésünket, segítsen abban, hogy napról-napra méltók lehessünk az Eucharisztia vételére. Így az életünk isteni élet lesz.”

Lackfi János:

Magányos voltam, és videóchaten hívtatok…

Magányos voltam,
és videóchaten hívtatok.
Elfogyott az ennivalóm,
hoztatok, és letettétek az ajtóm elé.
Járvány idején
veszélyeztetett voltam,
és nem látogattatok meg,
én meg dühös voltam,
hiába, hogy miattam teszitek.
Forrásaim kiapadtak,
és azonnali utalással pénzt küldtetek.
Nem volt munkám,
és távmunkát adtatok.
Nem volt gyógyszerem,
és kiváltottátok.
Nem volt jókedvem,
és az erkélyre kiállva énekeltetek,
váltakozó hamissággal,
de aranyos kedéllyel.
Nem voltam humoromnál,
és mémeket küldtetek.
Magamba zuhantam,
és kedvet csináltatok az olvasáshoz.
Elszáradtam,
és a múltbanéző posztjaitok nyomán
levettem a polcról a régi albumokat,
befotóztam párat,
aztán csak túráztattam,
túráztattam az emlékezetemet.
Süvítő csend lett bennem,
de zenéket javasoltatok,
én meg fürdöttem a jobbnál jobb koncertekben.
Nem tudtam kimozdulni,
de feldobáltátok régi utazós képeiteket,
s én fejben utaztam.
Amit eggyel is tettetek
e kicsinyek közül,
énvelem tettétek.

Erdő Péter bíboros imája járvány idején

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé tetted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezedben van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk!

Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk!
Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögj értünk!
Ámen.

Istentől megáldott, kegyelmekben gazdag húsvétot kíván a Családpasztorációs iroda!

ÜNNEPLÉS JÉZUS KRISZTUSBAN

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) az egyéni és közösségi lelki megújulás, a hitünkről való tanúságtétel, és mindenekelőtt az Eucharisztiában velünk lévő Jézus Krisztus ünneplésének lehetőségét hordozza magában.

Az egyhetes budapesti programsorozat 2020. szeptember 13. és 20. között számos alkalmat kínál mind egyéni résztvevők, mind családok, közösségek számára, hogy egy különleges, hazai és külföldi testvéreinket egyaránt megmozdító, az egyház sokszínűségét reprezentáló közegben éljék át, tapasztalják meg az Eucharisztiában velünk lévő Jézus Krisztus jelenlétét.

FŐBB ESEMÉNYEK A NEK-EN:

Az Eucharisztia minél mélyebb, minél személyesebb megismerésére törekedve szabadtéri szentmisék ünneplésével, szentségimádásokon, az Eucharisztiáról szóló tanítások és személyes történetek megismerésével vagy éppen fővárosunk utcáin áthaladó fáklyás körmenethez csatlakozva tapasztalhatjuk meg, mit jelent ma egy életre szóló, maradandó élmény keretében tanúságot tenni hitünkről. Az ünnepélyes nyitó szentmise részeként szervezik meg az eucharisztikus kongresszusoknak hagyományosan részét képező országos elsőáldozást 2020. szeptember 13-án a Puskás Ferenc Stadionban. A program természetesen nemcsak az elsőáldozók és hozzátartozóik, hanem az Eucharisztiát ünnepelni vágyó valamennyi érdeklődő számára nyitott. Hétfőtől péntekig délelőttönként a Hungexpo területén imádságokat, tanúságtételeket, szentírás-magyarázatokat hallhatnak a résztvevők, akik az üldözött keresztények tapasztalataival is megismerkedhetnek. Délután karizmatikus, társadalmi és szociális munkát végző keresztények beszélnek tevékenységeikről, felszólalnak többek között az Actio Catholica és a Hetvenkét Tanítvány Mozgalom képviselői, valamint Böjte Csaba testvér is.

HÉTFŐN a Csík zenekar ad koncertet, de a teljes programhét gazdagnak ígérkezik kulturális eseményekben. Érdemes lesz megtekinteni a Műcsarnok NEK-hez kapcsolódó kiállításait, felfedezni az Ars Sacra programkínálatát, illetve részt venni a 100 Tagú Cigányzenekar vagy a moszkvai patriarchátus kórusának koncertjén.

KEDDEN egy vonatos esztergomi kirándulás keretében adnak hálát a résztvevők a pálos generálissal együtt a pálos rend fennállásáért.

SZERDÁN közel ötven püspök részvételével bizánci rítusú szentmisét mutat be a Szent István-bazilikában a melkita pátriárka.

CSÜTÖRTÖKÖN a Szent István-bazilikában és az előtte lévő téren egy nagy, közös szentségimádásra hívják a Kongresszus résztvevőit. Ezen napon mutatnak be továbbá a Kongresszuson roma szentmisét is.

PÉNTEK délután az ifjúságé, ekkor a tanításokkal, tanúságtételekkel, dicsőítéssel, szentmisével, szentségimádással egybekötött Forráspont várja 15–30 éves korig a fiatalokat.

A **HÉTVÉGE** ugyancsak eseménydúsnak ígérkezik. Szombat délelőtt a Margitszigeten megrendezett családinap eseményeibe, délután a Kossuth téri szentmisébe, este pedig az azt követő fáklyás eucharisztikus körmenetbe kapcsolódhatnak be a résztvevők. Másnap, vasárnap délelőtt a Hősök terén bemutatott szentmisével zárul a Kongresszus. A jelentkezés leggyorsabban online végezhető el a központi NEK-honlapon keresztül (**www.iec2020.hu**). Mind családi, mind plébániai-közösségi jelentkezés esetén a *Csoportos és családi regisztráció* opcióval lehet jelentkezni, ebben az esetben a jelentkezést a csoport, illetve a család egy kijelölt tagja végzi el.

Leitner Veronika

Az eseményekkel és a regisztrációval kapcsolatos kérdéseket továbbra is örömmel fogadjuk az alábbi elérhetőségeken:

Megbízott egyházmegyei papi felelős Csernai Balázs atya
csernaib@gmail.com

Világi munkatárs Leitner Veronika
06 20 217 8972
nek@veszpremiersekseg.hu

52.
NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST | 2020.
szeptember 13–20.

IEC 2020
BUDAPEST | HUNGARY

“Minden forrásom belőled fakad!” Zsolt 87,7

TALÁLKOZZ Jézussal BUDAPESTEN!

2020.
szeptember
13–20.

REGISZTRÁLJ TE IS
A KONGRESSZUSRA!
iec2020.hu

NAGYBÖJTI KÉSZÜLET KISGYERMEKEKKEL

Tervek, tippek, ötletek

Talán természetes, hogy hívő keresztényként az ember azon igyekszik, hogy az ünnepekre, böjti időszakokra a lehető legméltóbban tudjon felkészülni, kicsit mindig komolyabban és szervezettebben, mint az előző évben. A hétköznapi feladatok és kihívások azonban ilyenkor is sokszor megnehezítik az elképzelések megvalósítását.

Kisgyermekes családban a nagyböjti és húsvéti időszakra való felkészülés komoly kihívásokat tartogathat: ezekben a hetekben (is) talán a rugalmasságra van a legnagyobb szükség, hiszen nem biztos, hogy mindent úgy és akkor sikerül megvalósítani, ahogyan és amikor elképzeltük.

Rengeteg jó, kifejezetten a nagyböjtre és húsvétra vonatkozó ötlettel találkozhatunk akár más családok bevált gyakorlatát, ötleteit átvéve, akár az interneten keresgélve. Így vannak különböző színezők és kézműves ötletek, melyeket a gyerekekkel megvalósítva hozzájuk is közelebb tudjuk hozni Húsvét üzenetét, és ezen kézműveskedések alkalmával meg tud indulni a beszélgetés is arról, tulajdonképpen mire készülünk. Hasznos segítség lehet a Magyar Katolikus Családegyesület Családi ünnepeink sorozatának Húsvét, illetve Nagyböjt c. füzete.

A nagyböjti időszak hamvazószerdával kezdődik: érdemes nekünk, felnőtteknek is bevezetnünk egy-egy új szokást, mellyel a mi lelki készülődésünk is kiegészülhet, megújulhat. Így például nagyon jó ötletnek tartom a családi imahely kialakítását (ezt aztán persze egész évben használhatjuk): egy lila terítővel letakart asztalkán elhelyezünk egy feszületet, egy gyertyát, és minden este itt tud összeülni a család egy kis lelki útravalóért.

Nagyon érthetően mutathatja meg gyermekeink számára a jócselekedeteink jelentőségét, a Jézusnak ezekkel szerzett örömöt, ha a gyerekekkel ágakból készítünk egy töviskoszorút (vagy akár csak rajzolunk egyet), és minden nagyböjti időszakban megtett jócselekedet jutalma az, hogy ilyenkor egy-egy tövisre virágot ragasztunk/rajzolunk. Ideális esetben így húsvétra Krisztus töviskoszorúját sikerül virágkoszorúvá „varázsolni”.

Nagyobbak és felnőttek számára kereshetünk (de mi magunk is kitalálhatunk) a nagyböjt negyven napjára előírt napi „feladatokat”, lemondásokat (pl.: „Semmiért nem panaszkodom.”, „Az étkezésnél nem válogatok.”, „Nem beszélek mások hibáiról, de a jót elmondom róla.”): ez is segíthet abban, hogy kicsit tudatosabban haladjunk előre a szent 40 napban, és így lelkileg is összeszedettebben érkezzünk meg a keresztfához.

Lássuk, hogy hogyan zajlik a nagyböjti-húsvéti készület a háromgyermekes Csurgai családban! Zsuzsiékkal már közel 14 éve ismerjük egymást, néhány másik házaspárral együtt lettünk alapítói egy azóta is működő házasközösségnek. Életükben néhány éve nagy változás állt be: Győrbe költöztek, de szerencsére veszprémi kötődéseiket sem számolták fel.

Kérlek, mutassátok be családotokat!

Csurgainé Triebl Zsuzsanna vagyok, idén leszünk 15 éves házasok. Férjem, István gépészmérnök, én nyelvtanár vagyok. Három gyermekünk van: Márti nemsokára 11, Ági 8, Misi 4 és fél éves.

Hamarosan kezdődik a nagyböjt. Ti hogyan élitek meg ezt

az időszakot a családotokban? Hogyan vonjátok be gyermekeiteket?

A nagyböjt nekünk, felnőtteknek, az életünk természetes része. A lakásban lekerülnek a farsangi díszek, a tavaszi dekorációt még nem tesszük ki. Hamvazószerdától az étkezésünkben is megjelenik a böjt: meg is beszéljük, miért nem eszünk annyit, miért nincs hús az asztalon. István elmondja nekik, hogy ő az édességről is lemond, így a gyerekek azt látják, hogy a szülők örömmel vállalnak lemondásokat. A tapasztalat azt mutatja, hogy a példa mindennél jobb nevelő erő. Mivel a gyerekek katolikus iskolába, óvodába járnak, ott sincs hús nagyböjti pénteki napokon, sőt egész tanévben törekednek a húsmentes

pénteki étkezésekre.

A nagyböjt lelki részéről, a húsvétra való készületről is szoktunk beszélgetni, a hamvazkodás szokásától kezdve, a vasárnapi szentírásrészleteken keresztül sok minden szóba kerül. Amíg a gyerekeknek nem voltak önálló kérdéseik, az esti imáknál a képes Biblia segítségével meséltük el a történeteket, színezőket adtunk a kezükbe. Most már sok minden nekik is eszükbe jut, és kérdeznek.

Vannak-e olyan szokásaitok, rítusaitok (akár a nagyböjti időszakban, akár húsvéthoz köthetően), amelyek minden évben „előkerülnek”?

A két lányunknak jutott eszébe két éve, hogy legyen olyasmi szokás nagyböjtben, mint amilyen az adventi naptár karácsony előtt. Ugyanis nálunk az adventi naptár nem ajándékokat, hanem feladat- vagy jóságkártyákat tartalmaz. Például: légy vidám akkor is, ha bánat ér! Más helyett csinálj meg valamit! Igyekezz az evéssel, ne válogass!

Kitaláltam a következőt: a lányok szobájában van egy nagy beépített szekrény, melyet nagyböjtben elkezdünk virággal díszíteni. Minden nap kerül rá egy tenyérnyi színes kartonvirág, mely egy üzenetet rejt: szentírásrészletet, ének- vagy imarészletet. *Jól vigyázz, kicsi kéz.... Így imádkozzatok: mi Atyánk!... Boldog az az ember, aki az Úrban bízik... A szeretet türelmes... Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte... Úr Jézus, kérlek, taníts meg örülni...*

Eleinte még rajzoltam is hozzá kis ikonokat, de a lányok már mindketten olvasnak, így mostanában egyszerűen begépelem a mondatokat. Ezek a rövid részletek segítik a gondolatainkat, tetteinket a Jóistenhez közelíteni – ha a gyerekeknek még nehéz is, nekünk mindenképpen jó! (Mivel reggel még álmosak vagyunk, mindenki kap a tolltartójába egy emlékeztető-virágot, az aznapi mondattal.)

Húsvétig negyven virág kerül a szekrényajtóra, közel ennyi üzenettel, amely mind Isten végtelen szeretetét jelképezik. A virágokat egy zöld „kereszttel” a végén csokorba kötjük, és húsvétkor elmondhatjuk, hogy látjátok, enynyire szeret minket az Isten!

Úgy gondolom, ahogy nőnek a gyerekek, mindig lesz valami új, amit otthon is bevezethetünk. A múlt évben például nagylányunk az osztályával keresztútra ment volna, de megbetegedett. Ekkor csináltam otthon egy gyerekbarát keresztút-füzetkét, ami egyszerűbb mondatokkal és képekkel szépen elimádkozható. Idén

is többször elő fogjuk venni.

Kíváncsian várom, az idei nagyböjtben mivel leszünk még gazdagabbak. A templomunkban például az imádkozó anyukák csoportjából elindult egy szokás még januárban: minden héten az egyik nap iskola, óvoda, munka után betérünk egy kicsit a templomba. Vagy csak éneklünk, imádkozunk, vagy egy mesén és képeken keresztül kapunk tanítást a szokást elindító hitoktató hölgytől.

Hogyan zajlik nálatok a nagyhét és a Húsvét?

A nagyheti és húsvéti szokásaink még kialakulóban vannak. Én virágvasárnaptól kezdve becsatlakozom a templomi liturgikus énekkarba, ezért aztán a gyerekek is jobban élvezik a zsoltárokat, szekvenciát, az énekes passiót. Természetesen a lányok részéről a tojásfestés nem maradhat el, nagyon ügyesek, igazi kis képzőművészek. A húsvéti üdvözlő lapokat is magunk szoktuk készíteni, Misikénk pedig apával tanulja a locsolóverset.

Húsvétvasárnap a reggelit tudjuk igazi szokásként megemlíteni: először a tormából eszünk magában egy falatot, és apa hozzámondja: hogy erősödjön a hitünk. Azután a keményre főtt tojást egy késsel kettévágjuk, és kiskanállal esszük ki a tojás belsejét. Az üres héj Krisztus üres sírját jelképezi. Ez egy szép, régi szokás, melyet mindenképp tovább szeretnénk vinni.

„AZ EUCHARISZTIA FORRÁS A CSALÁDOK SZÁMÁRA.”

Családi vadvízi evezésre (rafting) készülő jegyeseknek

Ebben az évben a Veszprémi Érsekség Családpasztorációs munkacsoportja a fenti idézetet választotta jelmondatául, melyhez a cikk írója fűzte hozzá a vadvízi evezés hasonlatot. Két problémátok adódhat rögtön: 1. még nem érzitek úgy, hogy család vagytok, és 2. a család egy vadvízi evezésre hasonlít.

Család: Mi még nem vagyunk család – mondhatnák a jegyesek, ezért minket nem szólít meg ez a mondat. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy az új családotok megalapításáig is családi közösségek hálójában éltek: család, ahova születtetek vagy amelyik felnevelt benneteket. Család, ahonnan érkezik a párotok, és család, ahová tartozik a barátotok/barátnőtök, munkatársatok/munkatársnőtök, sport- és csapattársatok. Ma minden attól hangos, hogy a család válságban van, sőt már nincsenek is családok. Ha jól körbenézünk magunk körül, észrevehetjük, hogy át- és átszövi életünket a CSALÁD. A család, mint közösség. A család, ahol megvigasztalnak, gondoskodnak rólad, úgy ismernek, ahogy vagy (a napi WC-rutintól kezdve az étkezési szokásaidon át, a hogyan hortyogsz éjszakánként bezárólag, mindent), és így fogadnak el. Még akkor is, ha néha szóvá teszik a számukra már zavaróvá váló horkolást, koszos zoknit, elmosatlan edényt, söröskorsó+meccs kombinációt. VANNAK CSALÁDOK! Lehet, hogy átalakult és mást gondolunk róla, mint a nagyszüleink, de ott van a szemünk előtt, élünk benne, használjuk erőforrásait, és kíméletlenül véleményezzük (sajátunkat, párunkét, munkatársainkét, stb.). Sokunk szájából elhangzott már az alábbi mondatok közül bármelyik: „ha családom lenne, én biztos nem így csinálnám”, vagy „ha családom lenne, én biztos megtennék mindent értük”, esetleg „ha családom lenne, én biztos nem tudnám őket elhagyni”. Itt jön hát a rafting.

Elkezdjük élni a saját elképzelésünk szerinti családot. Még az elején talán megpróbáljuk összevetni a lépést a párunk elképzeléseivel, (minden happy). Kezdetekkor nem úgy jön egy konfliktus, mint a zuhatag, egy elcsalt fél óra a haverokkal, mint egy gyors és váratlan kanyar. NEM-NEM. Csak kicsit később, amikor a napi rutin, fáradtság, nehézségek előhozzák a gyerekkori emlékeket, hogyan is csinálta apu és anyu, majd óhatatlanul belecsúszunk az ő megoldásaikba, hiszen eleget láttuk és hallottuk őket, hogyan úsztak meg az ilyen veszekedéses zuhatagokat, csúsztak bele esetleg családon belőli erőszakba. Bőrünkön tapasztaltuk az elcsalós/megcsalós kanyarok utáni kibékülést vagy esetleg szétválást. Aztán ha észrevesszük, hogy párunk „olyan, mint az anyja”, vagy „tiszta apja”, feldühödünk, felhívjuk szüleinket/nagyszüleinket/nevelőszüleinket telefonon és kibeszéljük velük a társunkat és a saját családunk nehézségeit. Majd mégsem lesz jobb. Sajnos. Megismétlődik a helyzet: elhatározás, nagy mellény, szituáció, gyerekkori megoldás, de most nem a feleségnél, hanem a férjnél, és következik az elkeseredés, a harag, a telefon, a hiszti, az ajtócsapkodás és favágás dühödten, vagy szétköltözés, kibeszélés. Majd jön a nekünk sem ment jobban érzés, mint a vadvízi evezésnél, amikor elönti a csónakot egy erősebb váratlan hullám, és úgy érzed, süllyedni kezd a hajó, nem bírja ki a következő vízesést. Elönti a családtagokat a csalódottság, elhidegülés és jönnek a pótcselekvések és pótszerek (pornó, bulizás, ital). Van egy jó hírem: a raftingok legtöbbje nem áll meg ott, hogy elöntött bennünket a víz, hanem úgy ér véget, hogy evezőt emelgetve, boldogan érkeznek a kikötőbe. Hát, ha rafting, akkor próbáljuk meg legalább elérni a célt. Mi a cél? A boldog családi élet, holtodiglan-holtomiglan, semmiféle bajban el nem hagyva.

De most komolyan? Hogyan? Fából vaskarika az egész. Minek egyáltalán belekezdeni a családosdiba, ha úgyis a házaspárok 50%-a elválik? Feladni az álmokat és a függetlenséget, ezért az egy tehénért, mikor egy egész csordád lehet? Miért jó egyházi házasságot kötni? - hányszor hallottátok vajon az eljegyzés óta?

Évszázadok óta az ember vágya, hogy családot alapítson. Közösségre lépjen a másik emberrel és gyermekek nemzése által benépesítse a földet. Miért fogjunk bele, ha ilyen gázos a szitu? Mert Hivatásunk van. Napi tapasztalat az, hogy a család által képesek vagyunk betölteni azt a hivatást, amiért itt élünk a földön. Igen, autószerelő, kétkezi szalagmunkás, takarítónő és beteghordó (még ha most nem is hiszed), orvos, színész, jogász, pap és tanár, stb., hivatást kaptál. Azért élsz itt a földön, hogy szeress és szeretve legyél. Hogyan éljétek túl a raftingot?

Mi, jegyesoktatásban és családi életre nevelésben részt vevők, akik keresztény családban éljük a mindennapjainkat, tapasztaljuk, hogy a keresztény családok kapnak „védőmellényt” a vadvízi evezéshez. Igazából nem valami többletet kapunk, hanem VALAKIT. A VALAKI nem más, mint a hatalmas és teremtő Isten - akinek Szent Színe előtt akartok, kedves jegyespárok, házasságot kötni. Tapasztaljuk, hogy a napi imádság által Isten jelen van az életünkben. Egy igazi Kormányosunk van, Jézusnak hívják, aki lecsendesíti a vihart, aki meggyógyítja a beteget, aki megvigasztalja a szomorkodót, aki enni ad az éhezőnek, és még sorolhatnám napestig, milyen nagy segítség Ő. Ő Jézus, akit áldozáskor a Szentostyában (Eucharisztia) magunkhoz veszünk, segítségünkre van abban, hogy a két különböző családi háttérből, különböző neveltetésből, különböző érdeklődési körből jövő ember életre szóló közössége - a házassága - örömteli és jó gyümölcsöt termő legyen.

Ezért van szüksége a keresztény házasságra készülőknek arra, hogy ne csak a szexualitás, a pénztárca és a lakás kösse össze az életüket, hanem higgyék és vallják, hogy Isten ott van a mindennapi életükben. Kívánom, hogy Isten jelenlétének a tudatában, megerősítve a Szentségek gyakori vétele által készüljetek a családi élménytúrátokra. Jó raftingolást!

LPS

MIT TEGYEN EGY SZERETŐ SZÜLŐ AZ OKOSESZKÖZÖKKEL?

A francia kormány nemrég betiltotta az okoseszközök használatát az iskolákban a 15 év alattiak részére. A tilalom érinti a telefonokat, táblagépeket, okosórákat egyaránt. Őszintén szólva, teljesen egyet tudok ezzel a döntéssel érteni.

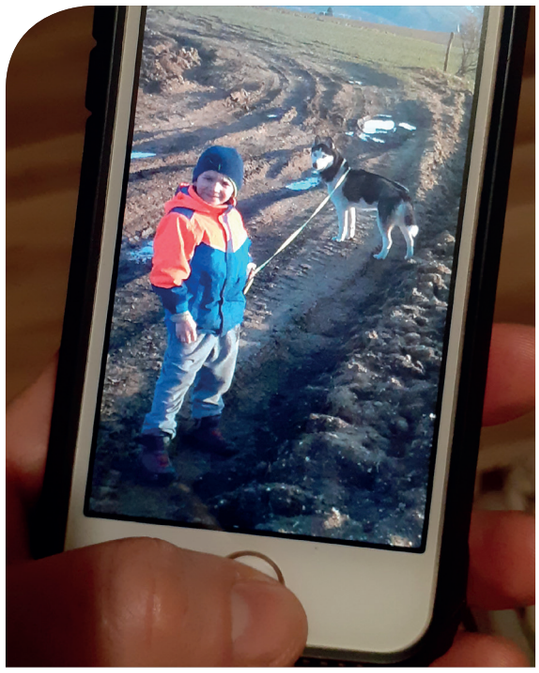

Sokat beszélgettünk régen is más keresztény szülőkkel, amikor az én gyerekeim még kicsik voltak, de azóta is többször, hogy vajon hány éves kortól kell, illik, lehet, legyen egy gyereknek saját telefonja. Nyolc? Tíz? Tizenkettő? Amikortól önállóan közlekedik? Amikor elkerül kollégiumba? Amikor kirepül a családi fészekből? És vajon milyen céllal? Hogy el tudja érni a szülő? Hogy ellenőrizni tudja a szülő? Hogy ne féljen egyedül buszozni? Hogy tudjon játszani, és addig is békén hagyja a szülőt? Hogy a szobában legyen, mert ott biztosan nem töri össze magát? Nehogy kiközösítsék a többiek, akiknek már mind van?

Ha bemegyek az iskolába, és a telefonjukat nyomkodó gyerekekre nézek (sajnos mindennapos látvány), vérzik a szívem értük. Ilyenkor a saját gyerekkorom jut eszembe. A mi időnkben is volt Commodore 64, de a szüleim, ha szerették volna, sem tudták volna megvenni nekünk. Így hát maradt a játszótér, a bandázás, később a bicikli. Ha erre visszagondolok, egyáltalán nem sajnálom, sőt! Remek emlékek jönnek vissza. Bár elvileg lakótelepi gyerekek voltunk, az összes lehetséges szabadidőnket a szabadban töltöttük. Először csak a környéken, de nagyobb gyerekként naponta több kilométert gyalogoltunk. Betéve ismertük az állatkert erdejének fáit, melyikre lehet felmászni és melyikre nem, a Völgyhíd mellett álló összes sziklát, a környék legklasszabb virágszedő, szederevő helyeit. Később bicajjal napi 25-50 kilométert is megtettünk, ennek jó részét már teljesen önállóan, felnőtt kíséret nélkül, sokszor nehéz terepen, én nagyon szerettem ezt.

Volt sok birkózás, igen, volt verekedés is, kerítésmászás, közös bújócskázás, fogócskázás, csínytevések, valamint hatalmas együtt kacagások. Voltak sérülések is, kisebbek, nagyobbak, de ezekre is szükség volt, hogy megtanuljuk a saját fizikai korlátainkat. Volt rengeteg lehetőségünk megismerni egymást, barátkozni, és aztán kamaszként mi még személyesen ismerkedtünk és randiztunk. Egy randi maga általában szintén egy több kilométeres sétából állt, roszsz időben is – mert nehogy már az ősök hallják, mit csacsogunk – és közben rengeteget beszélgettünk egymásról, a világ dolgairól.

Fiatal szülőként azt reméltük – és ezért költöztünk ki falura, családi házba –, hogy majd a mi gyerekeink is így lesznek. Hogy majd minden ráérő idejüket a nagy udvaron fogják tölteni, és milyen szép gyerekkoruk is lesz. Ehelyett a gyerekek ma már nem mindenhol bandáznak a szó klasszikus értelmében, hanem rémisztően sok időt töltenek a képernyő árnyékában. Amellett, hogy nagyon sok hasznos dologra jók ezek az eszközök, fontosnak tartom kimondani, hogy nemcsak jót hoztak az életünkbe. A TV, a laptop, a telefon például szétveri az estét, az elvileg szeretteinkkel tölthető legszebb óráinkat veszik el tőlünk. Elveszik az intimitást is – nem lehet egymás társaságát élvezni, mert egyből meg kell osztani, még ki sem mondta a pár az igent, és már fent van a Facebookon – jó, ha tudjuk, hogy a legjobb dolgok akkor történnek, amikor offline-ok vagyunk.

Eleget fognak még ezek a gyerekek gép előtt ülni, és meg fognak tanulni úgyis mindent, ami szükséges, nem kell félni, hogy lemaradnak, mi is belejöttünk. Sokkal fontosabb lenne a gyerekeknek igazi, élő (és nem csak online) közösséget alkotni, a valódi kapcsolatokat előtérbe helyezni és megélni, tartalmasan együtt lenni, a természetbe menni – élvezni a fiatal, kötelezettségektől mentes létet, amíg lehet. A mobil is ott lehet a zsebben, mert azzal pedig lehet készíteni képeket, amelyek majd segítenek felidézni az együtt töltött szép perceket.

Fontos lenne megtanulni ezeket az eszközöket jól, tudatosan használni: csak azt nézem meg, ami tényleg fontos és szükséges; és tudatosan nem mindig és mindenhol elővenni – ez komoly gyakorlat nekünk is, felnőtteknek. Fontos lenne szabályokat felállítani és azokat betartatni. A felelősség a miénk, felnőtteké. És kötelességünk megóvni a gyerekeinket a nem nekik való tartalmaktól, valamint az ezek okozta lelki sérülésektől. Fontos lenne határokat szabni a közösségekben, az iskolákban. Attól, hogy a nagy tömeg egy irányba tart, egyáltalán nem biztos, hogy ez az irány jó. A keresztény iskolákra ez hatványozottan igaz, hiszen azért írattam oda a gyerekemet, hogy az iskola ily módon védje egy kicsit a „világ", a tömeg nyomásának káros hatásaitól is. Biztos, hogy egy 15 év alatti gyermeknek nincs 170 ezer forintos készülékre szüksége.

Ezek az eszközök ESZKÖZÖK, nem lenne szabad, hogy a gyerekek célként, vágyaik célpontjaként tekintsenek rájuk. Fontos lenne, hogy a gyerekeink utólag egy szép gyerekkorra emlékezzenek, ne hagyjuk a technikának elvenni ezt a gyerekkort.

Kovácsné Széplaki Borbála

A KISKAMASZKOR KÉTSÉGEI ÉS BIZONYSÁGAI

E cikk címe – akárcsak a megnevezett időszak fő jellemezője – eleve kritikus, mert a fejlődéslélektan tudományában korántsem egységes a kiskamaszkor megítélése.

Az angolszász szerzők életkori felosztásában meg sem jelenik, a német szakirodalomban pedig a serdülőkor kezdeti szakaszának tekintik és prepubertásnak nevezik. A magyarországi köztudatban azonban a kiskamaszkor kétségtelenül létezik. A szülők számára ugyanis könnyen felismerhető a kezdete, mert a gyermek hangot ad neki, amikor váratlanul kritikus, bíráló megjegyzést tesz rájuk, és/vagy más felnőttekre.

Magam is jól emlékszem nagyobbik, cseperedő fiam meglepő kijelentésére. A közös esti vacsoránál szoktam érdeklődni az aznapi élményeikről, általában minimális eredményességgel, de – az egyébként alapvetően szótlan, zárkózott gyermekem – ekkor nagy lendülettel válaszolt: „Ma bejött az iskolába egy öreg ember." Fiam számára ismeretlen volt a jövetele oka, ezért is firtattam a rejtélyes látogató életkorát, hátha annak behatárolása révén találok valami támpontot egy lehetséges magyarázathoz. – „De menynyire öreg?" - „Nagyon." „S milyen az a nagyon öreg?" – faggatóztam tovább. Fiam erre felemelte fejét, rám nézett és csak ennyit mondott: „Mint te." Még negyvenéves sem voltam akkor, ám őhozzá képest nyilvánvalóan matuzsálemkorú. Tapasztalataim szerint a kiskamaszkor a fejlődésnek jól meghatározható sajátosságokkal és funkcióval bíró szakasza, amely lezárja az iskoláskort és előkészületet biztosít a serdüléshez.

Az persze nézőpont kérdése, hogy maga az előkészület már része-e a tényleges eseménynek? Mondjuk, a karácsony akkor kezdődik-e, amikor szenteste csengetnek az „angyalok", vagy már a felkészülés is a karácsonyhoz tartozott? A serdülést egy lakásfelújításhoz szoktam hasonlítani, amely során szinte minden elmozdul az eredeti helyéről és valamennyire megváltozik. (A kamaszkorról az újság 2018. áprilisi számában írtam.) Egy ilyen, nagy káosszal járó átalakítás előtt célszerű a lakásban, (illetve a lelkünkben) rendet rakni és a változtatás szükségességét magunkban megerősíteni. No, ezzel próbálkozik a kiskamasz. A kritikussága abból fakad, hogy számára megszűnt a felnőttek abszolút tekintélye, s ezzel együtt szertefoszlott a gyermekkor „felhőtlensége is", (amire felnőttként sokszor nosztalgiával gondolunk), hisz már nem lehet biztos abban, hogy a szülei jól tudják a dolgokat, dolgukat. Sőt, egyre élesebben látja a hibákat, amelyeket szóvá is tesz, de konstruktív javaslatokkal még nem áll elő, mert ekkor még általában az elvont fogalmakkal műveleteket végrehajtani nem képes, majd a serdülőkorban jut birtokába a formális gondolkodás képességének.

Elégedetlenségét a hormonális változások is indukálják, noha a nemi érése még nem következett be, (ezért helytálló a prepubertás megnevezés), ám a hormonok már stimulálják a szervezetét, ami nyugtalanságot kelthet benne. Ugyanakkor fokozzák az aktivitását, életerejét. A kiskamaszoknak gyakran hatalmas étvágya van, és a kiadós táplálkozástól sem telítődnek. Megnő a kalandvágyuk és tettvágyuk. (Esetenként ebből lesznek az iskolai gyermekcsínyek vagy súlyosabb változatban a normaszegő cselekedetek.) Érdeklődésük a külvilág felé fordul, a kortárs kapcsolatok felértékelődnek. Sajátos jellegzetessége ugyanakkor ennek az időszaknak, hogy a csoportosulás döntően az azonos neműek körében történik. A fiúk a fiúkkal, a lányok a lányokkal barátkoznak. Így demonstrálják önmaguk számára, hogy eredendően melyik táborba tartoznak.

A nemek közötti eltérés több tekintetben is megmutatkozik. A testi változásokkal, (ami a lányoknál 1-2 évvel korábban indul), a test „második megnyúlásával" a fiúk és a lányok testalkata is különböző lesz. Az érdeklődésük is másféle irányt vesz. A fiúk, ha – egyáltalán – olvasnak,

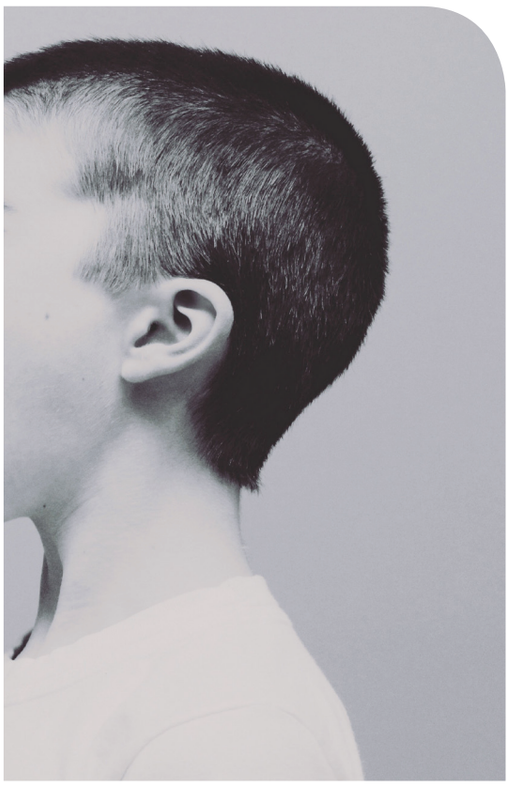

akkor elsősorban a kalandregényeket kedvelik, míg a lányok inkább a romantikus történeteket szeretik. Mindez azzal is összefügg, hogy a kiskamaszokat általában nem érdekli a fikció. A gyermekek többsége szereti a meséket, és felnőttként is nagy élvezettel olvashatjuk, nézhetjük a kitalált történeteket, de a prepubertás-korúnak csak a realitásban van a lényeg. (Ez magyarázhatja azt is, ha ilyenkor a szimbólumokkal teli vallásgyakorlástól idegenkednek és az Isten létezésében kételkednek. Bár e kétségektől a hitbéli, hiteles neveltetésük megvédheti őket.)

A realitás iránti igény azonban átírhatja a programokat. Emlékszem: annak idején magam is azt kérdeztem apámtól egy film kezdete előtt, hogy megtörtént eseményről szól-e? Ha nemleges választ kaptam, akkor kimaradtam a tévénézésből. A kiskamasz ugyanis – a már említett, formális gondolkodás hiányában – nem tud a konkrétumoktól kellően elvonatkoztatni, a történésekből tanulságokat levonni, az eseményekre a másik ember nézőpontjából tekinteni, ezért aztán ragaszkodik a tényekhez, a „valóságos dolgokhoz". (Akadnak persze, akik felnőttkorukra sem növik ki ezt az igényüket, másként a szappanoperák aligha lennének ennyire népszerűek.) A barátválasztásban ugyancsak eltérnek a szempontjaik. A fiúk számára a közös tevékenységek és a versengés az összetartó erő. A lányoknak az intimitás, az érzelmek megosztása és a lojalitás a fontos. (Utóbbi gyakran sérül később, amikor felbukkan egy fiú.)

A nemi különbségek határozott megjelenése jó eszköze az identitás megerősítésének. A közelgő pubertáskorban ugyanis éppen az kerül krízisbe, hisz a gyermeki identitás helyett ki kell alakítani a felnőtti azonosságot. Identitásunk meghatározó eleme a nemi irányultságunk, s mielőtt ez is kérdésessé válna a kamaszkorban, kiskamaszként a látványos elkülönüléssel mintegy fixáljuk. Az elkülönülésre bizonyos mértékig a többi kapcsolat vonatkozásában is szükség van az identitás stabilizálásához. A prepubertás –korú gyermekek kevéssé igénylik a felnőttek társaságát, fizikailag sokszor elkerülik a velük való együttlétet, érzelmileg pedig a kritikusságukkal tartják maguktól távol őket.

A kiskamaszkor sarkalatos tényezője a kortárscsoport, amely a gyermek aktuális állapotán túl a későbbi fejlődésére is kihat. A kortárscsoporthoz való tartozásért folytatott küzdelem során a gyermekek ugyanis egyrészt feladják, vagy legalábbis fellazítják a szüleikhez kapcsolódó érzelmi kötődéseiket, (főként a fiúk), másrészt olyan közegbe kerülhetnek, amelynek értékrendje jelentősen eltér a családi környezetükétől. Ráadásul a társas viszonyokban tett próbálkozásaik eredményessége nagymértékben meghatározza, hogy a jövőbeni csoporthelyzetekben mire lesznek képesek. A társas rangsorbeli helyet, a népszerűséget befolyásolja a gyermek testi vonzereje (főleg a lányok esetében), segítőkészsége és a szociális készsége, hogy mennyire képes észrevenni mások igényeit, jelzéseit. Az agresszivitás azonban kétélű fegyver, hisz átmenetileg sikeres eszköz lehet az önérvényesítésben, de hosszabb távon visszautasításhoz és alacsony társas státuszhoz vezet. Nagyobb valószínűséggel jutnak ilyen sorsra azok, akiket erőszakos, hatalomközpontú módon nevelnek/neveltek és náluk annak az esélye is növekszik, hogy serdülőkorukban törvénysértő dolgokat cselekednek.
Lényegesen jobb esélyekkel indulnak, akik ún. társas helyreállító mechanizmusokkal rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik, hogy akár komoly konfliktusok keletkezésekor se szakadjon meg a kapcsolat.
A gyermekek ilyen stratégiák birtokában menthetik, őrizhetik meg a barátságokat, a társas viszonyaikat, (felnőve pedig akár a házasságukat).

Nyilvánvaló, hogy a kortárscsoportokban zajló folyamatokat nem tudja kontrollja alatt tartani a szülő. Mindenképpen ajánlott viszont, hogy azokat lehetősége szerint nyomon kövesse, figyelemmel kísérje. Remélve, hogy a tőle tanult viszonyulási módokat a gyermeke jó modellként használja a kortársak iránt tanúsított viselkedésében és mielőtt a serdülőkori krízis bekövetkezik, a szüleivel korábban kialakított, bizalmi kapcsolat fenntartása mellett megfelelő helyet vív ki magának a kortársai körében és aztán jó széllel indul neki a pubertáskor háborgó tengerének.

(Utólagos megjegyzés: a Teremtő bölcs hatása, hogy amikor a fiatalok gyermeket vállalnak, akkor a saját serdülésükkel okozott gyötrelmekre egyáltalán nem gondolnak.)

Bálint Bánk

RENDHAGYÓ RANDEVÚK
negyedik alkalommal

A 2019/20-as szezonban 46 pár jelentkezett a Rendhagyó Randevúk játékba, akik közül 38 pár be is fejezte mind az öt feladatot. A játék 2019. november közepétől 2020. február 16-ig, a Családpasztorációs Iroda Házasság Hete programjait záró rendezvényéig tartott. Örültünk neki, hogy új párokkal is meg tudtunk ismerkedni: a korábbi évek játékosainak ismeretségi köréből többen bekapcsolódtak ebbe a játékos kezdeményezésbe. A feladatok idén is két, szabadon választható részből álltak. Túrázás, közös sütés-főzés, az esküvő felidézése, logó vagy párkapcsolati gondolattérkép készítése segítették az egymásra hangolódást. A végén közös imával vagy egy csendes kávézóban egy mélyebb beszélgetéssel lehetett zárni a feladatokat. Külön kértünk feladatötleteket is a pároktól, amire nagy számban érkeztek is be javaslatok. Támogatóink jóvoltából idén is számos kulturális, szabadidős programot, hosszú hétvégét tudtunk felajánlani a feladatokat elvégző házaspárok részére. Mindezek mellett számos kisebb tárgyi nyeremény is gazdára talált. Külön öröm volt számunkra, hogy a korábbi évekhez hasonlóan idén is számos játékosunk egyben támogatóként is jelen volt a játékban. Ez úton is köszönjük a nagylelkű felajánlásokat! Minden pár, aki eljött a záró rendezvényre, kapott még egy kis meglepetést, mely az év további részére adhat segítséget házasságuk meghittebbé tételéhez.

Tátrai József

ALMÁDI RANDI

Volt egyszer egy játékos kedvű házaspár, akik már sok szerelmes kalandtúrán vettek részt Kecskeméten (Szerelmi Kalandtúra) és Veszprémben is (Rendhagyó Randevúk). A férjnek merész ötlete támadt: Miért ne lehetne hasonló a lakóhelyünkön, Balatonalmádiban is? Mi már annyit kaptunk, adjunk tovább valamit! Így született meg az Almádi Randi!

Az Almádi Randi célja az volt, hogy a házasságban élők a mindennapok rohanásában is odafigyeljenek egymásra és a kapcsolatukra. Azt szerettük volna, hogy játékos feladataink segítségével a házaspárok közelebb kerüljenek egymáshoz. Kiránduljanak, tegyenek a társukért valamit, derítsenek ki a másikról olyat, amiről még nem esett szó! Üljenek be egy kávézóba, cukrászdába… és ami a legfontosabb: beszélgessenek! A résztvevő házaspárokat Balatonalmádiban különböző helyszíneken várták, előre bekészített kis feladatcsomagokkal.

A játék kezdő időpontjának egy meglehetősen zsúfolt időszakot, december közepét választottuk; s ezt is pont azért, mert sokszor ez az egyik legnehezebb hónap a párok, családok számára. Mindennel kell foglalkozni, csak egymásra nincs idő! A játék a Házasság hetében zárult, február 15-én. Mi, szervezők csak a kereteket adtuk, a résztvevő házaspárok töltötték meg lélekkel és tartalommal!

Néhány beszámoló, gondolat, melyet a résztvevők írtak az Almádi Randiról:

“Köszönjük az Almádi Randikat, melyek az idei adventünket különlegessé tették, és nem csak az ajándékok beszerzése kötötte le a figyelmünket, hanem jutott idő egymásra is!”

“Mind a helyszínt, mind a feladatot nagyon szimpatikusnak találtuk. Jó érzés volt visszaemlékezni a régi időkre, érdekes és vicces volt látni, ki, mire emlékszik - néha olyanra is, ami meg sem történt.“

“Megújította a házasságunkat. Tudtunk egy folyamatot egyben látni, s rátalálni a társunk iránt bennünk lévő szerelmesre.”

Ha Isten éltet minket, akkor idén decemberben újra elindul az Almádi Randi 2.0 verzió, melyre várjuk a házaspárokat! A Balaton télen is gyönyörű! Randikra fel!

Szeretettel, a szervezők:

Krizsán Krisztián és Éva

SZERELMES KALANDTÚRA

Keszthely, 2020.

Az idei évben 6. alkalommal vette kezdetét a Szerelmes Kalandtúra elnevezésű párkapcsolat ápoló, és megújító programsorozat Keszthelyen, mely január 20-tól március 20-ig tartott. Célja a pároknak közös minőségi időtöltés ajánlása volt. Az idei kalandtúra és feladatai az idő, mint fogalom köré fonódtnak. Az idő életünk nagyon meghatározó része, nem mindegy, hogyan gazdálkodunk vele. Minden pillanat kincs, melyet megoszthatunk a társunkkal.
Az igazoló füzet neve a Mi történetünk volt, melyben egy idővonalra fűzve szerepeltek a feladatok a múlt felidézésétől egészen a jövő elképzeléséig. A Kalandtúra olyan feladatokat és programokat kínált, melyek egyszerre táplálkoztak a múlt nosztalgikus eseményeiből és megalapozták a jövőbeli közös kalandokat is.

Az idei évben nagy hangsúlyt kapott a házaspárok csapatmunkája. Kreatív foglalkozásokra hívtuk őket, melyek keretében kerámia csempe készítésére, valamint papírfonás-technika segítségével tárgyalkotásra került sor. A feladatok között szerepelt többek között a 10 legszebb közös pillanat felidézéséből párkapcsolati idővonal, valamint egy 5 évre szóló időkapszulába rejtett üzenet készítése a párunk számára. Adott hozzávalókból új recepteket kellett kitalálni és együtt elkészíteni. A párokat kalandos élményekre is hívtuk, melynek keretében többen kipróbálták a Hévíz-patakon való téli kenuzást. A láncreakciós feladatsorban pedig múltidéző rejtvényes feladatokból álló városi sétára invitáltuk a párokat, akik egy könnyed kincskereséssel zárhatták útjukat. A feladatok között szerepelt még az első randi újraélése, és elgondolkodtató előadásokon, valamit romantikus mozizáson való részvétel is. Idén is sok új, és még több visszatérő pár felelt meg a feladatok nyújtotta kihívásoknak és töltöttek el együtt izgalmas közös minőségi időt.

Bögös-Andor Viktória - főszervező

REMÉNYFORRÁS Embertárs Segítő Egyesület

A Családunk folyóirat a Veszprémi Érsekség és a Reményforrás Egyesület közös kiadásában készül.
Egyesületünk elsősorban szociálisan hátrányos helyzetben élő gyermekeknek és családoknak nyújt segítséget.
Feladatunknak tekintjük a lelki problémákkal küzdők gondozását és a családi élet támogatását is.

Kérjük, adójának 1 %-val támogassa közhasznú egyesületünket!
Adószám: 18936609-1-19
Bankszámlaszámunk: 72800054 – 10002261

EGY MEG EGY TÖBB, MINT KETTŐ

Takács-Pfitzner Anna és Takács Bálint, másfél éve házasok, mindketten idén lesznek 30 évesek. Veszprémben születtek, néhány éves budapesti tartózkodásuk után a Bakony és a Balaton közelsége visszahívta őket a szülővárosukba. Anna a Herendi Porcelánmanufaktúra export osztályán key account managerként az ázsiai és olaszországi értékesítésért felel, Bálint vállalkozóként tréningeket tart, elsősorban az értékesítés és kommunikáció területén.

Kérlek, meséljetek megismerkedésetekről, hol találkoztatok először, hogy kezdődött a kapcsolatotok? Mi volt benne különleges, romantikus, nem mindennapi?

Gyerekszerelemként indult a kapcsolatunk, vannak kedves szerelmesleveleink általános iskola 5. osztályból. Nem azóta vagyunk együtt, sok minden történt az évek alatt, de ezekre mindig mosolyogva tekintünk vissza.

Volt-e közös hobbitok az udvarlás idején, és a házasság után megmaradt-e vagy lett-e helyette egyéb új kedvenc közös időtöltés?

A: Budapesten egy utcányi távolságra dolgoztunk egymástól, egy időben végeztünk és együtt jártunk konditerembe. Heti egyszer vagy kétszer szauna közben beszéltük meg a napot, ezt az időszakot nagyon szerettem.
B: A sport és a természet mindkettőnket feltölt, de a többnapos programok kapcsolnak ki igazán. Voltunk többször kenutúrán, tavaly pedig meghódítottuk az Etnát és a Tátrát. Utobbinál három napot gyalogoltunk sátorral, hideg élelemmel a hátunkon. Gyerekkoromban a családommal minden évben síelni jártunk, majd elvégeztem a snowboard oktatói képzést. Pár éve megtanítottam Annát is, így minden évben csúszunk néhány napot közösen.

Mikor született meg a döntés hogy megkéred Annát?

Az eljegyzésünk előtt már 8 éve együtt voltunk, ezért többen a családból és az ismerettségi körből egyre gyakrabban kérdezték hogy mikor lesz házasság? Sosem szerettem a kötelező dolgokat, ezért az eljegyzést sem akartam csak azért, mert mások szerint itt az ideje. 2016-ban egy önismerettel kapcsolatos lelkigyakorlaton

vettünk részt Kismaroson, ahol először megfogalmazódott bennem a gondolat és egy évvel később, ugyanebben az időben leptem meg Annát a kérdéssel.

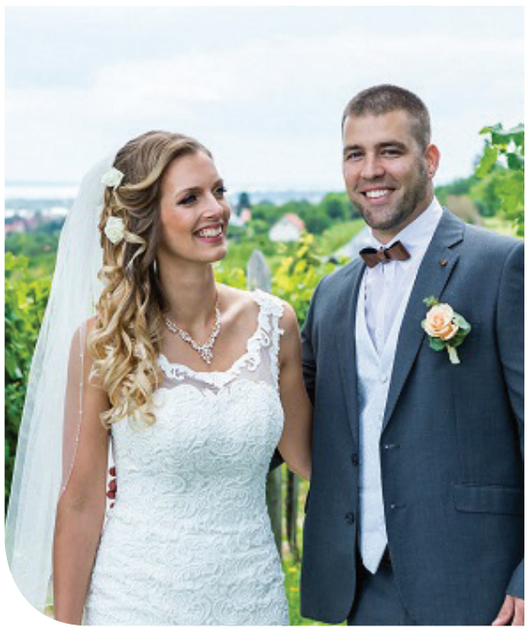

Volt-e nehézség az életetekben házasság előtt? Hogyan oldottátok meg?

A: A már említett Veszprémbe való visszaköltözés nem ment egyik pillanatról a másikra. Így a házasságra készülés utolsó hónapjaiban munka miatt külön városban éltünk.
Közeli ismerőseink gyakran megjegyezték hogy ez mennyire furcsa. Egy idő után ezek a kommentek kezdtek zavaróak lenni.. Főleg azért, mert mi tudtuk hogy mit akarunk. Igaz, hogy ez az átmeneti időszak hosszabbra nyúlt mint eredetileg terveztük, de a hétvégéket mindig együtt töltöttünk és volt, hogy hétközben is tudtunk találkozni. Egymásra figyeltünk, kihasználtuk az időt, így ezek a rövid találkozások sokkal többet értek, mint amit sok párnál lehet tapasztalni, hogy a hétköznapok rutinjában alig figyelnek egymásra.

B: Voltak nehézségek, nem lehetett könnyű velem. Ilyenkor mindig szükség volt arra, hogy Anna nem elvárásokat támasztott felém, hanem támogatott, amiben csak tudott. Szeretem Rubik Ernő gondolatát, hogy „mindig van megoldás, és nem is csak egy". A legfontosabb, hogy ez a megoldás közös, mindkettőnk számára elfogadható legyen.

Milyen szerepet tölt be életetekben a vallás?

A: Mindketten katolikus nevelést kaptunk, de nem éreztük át ennek a fontosságát. A házasság előtt találkoztunk olyan személyekkel, akiknek világképe, életmódja és gondolkodása nagy hatással volt ránk. Kiemelném Kató-Bellavics Ágotát, aki fiatal közösségeknek vezet kiscso-

portos beszélgetéseket a Szent Imre Plébánián. Bár már nem élünk Budapesten, mégis 2-3 hetente feljárunk a régi közösségünkbe esti beszélgetésekre.

B: Szerintem Magyarországon a vitakultúra nagyon gyerekcipőben jár, a legtöbben vagy félnek vagy nem tudják vállalni véleményüket. Egy ilyen elfogadó közösségben, bár sokszor nem értünk egyet, mégis van lehetőség, hogy mindenki szabadon állást foglaljon. Gyakran megtapasztaljuk itt, hogy nem csak egy út létezik, érdemes nyitottnak lenni mások élethelyzetére és gondolkodására.

Miben éltetek meg változást a házasságkötésetek óta?

Szorosabb lett a kapcsolatunk, mint korábban volt. Házasság nélkül egy-egy mélypont esetén a könnyebb út, a kihátrálás is lehet lehetőség. Az esküvőnk óta ez nem merül fel, egy alapdöntéssé vált, hogy mindenen együtt megyünk át. Ha felmerül valamilyen nehézség a hétköznapok során, az rögtön kihívássá válik, melyet együtt oldunk meg.

A jegyesoktatás mely gondolatait tudtátok leginkább hasznosítani?

A: Engem megfogott, hogy a másik hibáit különbözőségként fogjuk fel, ami erőforrás is lehet, ha úgy tekintünk rá. Így fogalmazták meg: 1+1 több mint kettő. Ez a mondat azóta gyakran előjön.
B: Nagyon hasznos volt az az előadás, ahol a férfiak és nők közti különbségeket mutatták be, különösen a motiváció és az agyműködés szempontjából. Segít egymás megértésében és a kommunikációban, ha tudjuk, hogy biológiailag is mennyire különbözőek vagyunk, az agyunk hogyan működik.
Makó Judit a kommunikációs előadásában kiemelte, hogy abban az esetben, ha nem értünk egyet, csak a saját érzéseinkről beszéljünk. Ne elemezzük ilyenkor a másik fél viselkedését, mert az csak olaj a tűzre. Azóta a Soha és Mindig szavakat sem használjuk a viták során.

Ha visszaemlékeztek az esküvőre és a lakodalomra, van-e, amit másképp csináltatok volna, amiből esetleg tanulhatnak a most házasulandók?

B: Az esküvőnk életünk eddigi legjobb bulija is volt egyben. Ez főként annak köszönhető, hogy semmiben sem kötöttünk kompromisszumot a szervezés alatt. A szűk család, és főleg barátok voltak jelen, protokollból senkit

sem hívtunk meg.
A menüvel ugyanez volt a helyzet... nyár közepén mi nem szerettünk volna forró húslevest enni, csak azért, mert ez a szokás. A friss gyümölcsleves is sikert aratott. Ha valakinek esetleg nem tetszett, biztosan megérti, hogy mi így szerettük volna. Ha mégsem, az sem baj. Ez a nap elsősorban rólunk szólt..

A: A fotóink jók lettek, de az utómunkákat tekintve harcolnunk kellett. Karácsonyi 'ajándék' lett a képekből... a tanulság: ne fizesd ki előre a teljes szolgáltatást. Itt hibáztunk.

Mit üzentek az idei jegyespároknak?

B: Ez egy rövid, soha vissza nem térő időszak, élvezzék ki. Ne csak az esküvőszervezésről szóljon a készülődés.

A: Az esküvő előtt, amikor egyeztettünk Takáts István atyával, látszott rajtunk hogy van bennünk feszültség, szerettük volna ha minden tökéletesen sikerül. Az atya megnyugtatásunkra ezt mondta: „Ti ott lesztek, én is ott leszek , minden más lényegtelen!" Kit érdekel a szalvéta színe?

Történt-e valamilyen csoda az életetekben?

B:Az esküvő előtt egy hónappal szénmonoxid mérgezésben majdnem mindketten meghaltunk. Két héttel később egy kora esti görkorcsolyázáskor Annát elütötte egy piroson áthajtó autó, kórházba került, alig tudott megmozdulni.
Mindketten táncoltunk a lagzin, így azt hiszem ez kész csoda volt!

Tekintsünk a jövőbe! Tíz év múlva hogy képzelitek el az életeteket?

Szabadságban élünk, szeretjük egymást. Háttérben gyerekzsivaj, a kisebbik pont leesett a fáról, közben megszólal a telefon, a mama az, kérdezi, hogy mi legyen a hétvégi ebéd.

Van-e kedvenc idézetetek Szent Ágostontól?

B: Szent Ágoston gondolatai között mindig találok valami érdekeset, legutóbb ez fogott meg: „Az emberek utaznak, hogy csodálkozzanak a hegyek magasságán, a tenger óriás hullámain, a folyók hosszú kanyarulatain, az óceánok mérhetetlen kiterjedésén, a csillagok mozgásán az égen és csodálkozás nélkül mennek el önmaguk mellett."

Sinkáné Glatz Henriett

A KALAPÁCS

Írta és rajzolta: Szebényi Tibor és Eszter

A jó kalapács az ácsok legjobb barátja. Nem volt ez másképp több mint kétezer évvel ezelőtt azzal az öreg darabbal sem, melyről ez a történet szól. Kemény testét fehér akáciából hasította még maga a Mester édesapja, s már a második nemzedéket szolgálta hűséggel. Becsben tartották ám, olajos gyapjúval törölték át időnként, hogy ki ne száradjon a forró levegőn. Hajlott korú Mester tulajdona volt, aki, míg ifjabb volt, sok helybéli házon dolgozott, az utóbbi időben azonban csak könnyebb asztalos munkákat vállat. Számos mester tőle tanulta el a fogásokat inas korában, mert a Mester igen szeretett tanítani. S őt is szerették a tanítványai. Minden inasára, mint fiára tekintett, bár az Úr őt nem ajándékozta meg egyetlen fiúgyermekkel sem. Feleségével ketten éltek Jeruzsálem szélén egy takaros, szegényes kis házban. Egyszerű, dolgos emberek voltak, a Mesternek sok munkája akadt, mert alapos, szép tárgyak kerültek ki a keze alól. Leginkább bölcsőt szeretett készíteni, mert az alatt annyi szép gondolat futott át az elméjén, hogy szinte megfiatalodott.
Egy meleg napon azonban, munkája közben átadta a lelkét a Teremtőnek. Nagy volt a bánata mindenkinek, aki őt ismerte, mert jó ember volt. Főleg a Felesége bánkódott erősen, mert magára maradt, s özvegységében még inkább szegénység várt rá. Mivel a szükség nagy úr, idővel meg kellett válnia szeretett férje holmijától, s így eladó sorba kerültek a szerszámok. A helybéli piacon árulta ki, amije volt: kopott, régi eszközök, ékek, vésők, gyaluk, fűrészek. Így talált új gazdára a kalapács is. Egy római kiskatona vásárolta meg. Megtetszett neki a míves alakja, s a formás nyele, mely olyannyira kézre állt, mintha gazdája kéznyomát viselné. De nem értett hozzá az új tulajdonosa. Csak ritkán vette kézbe ház körüli javításokhoz, s a karbantartással sem törődött. A régi kalapács teljesen kiszáradt.
Egy nap aztán sietős kezek egy vászonzsákba csúsztatták, melyben egy marék erős és hosszú ácsszeg is csörgött. Megörült a kalapács, hogy végre a régi munkájába állhat, újra hasznos lehet mestersége szerint. Ám mikor elővették, nem az várta, amire gondolt. Míg a Mesteré volt, az utolsó időkben csapokat, nútokat készített leginkább a farészek összerögzítéséhez. Hosszú ácsszegekkel rég találkozott már. De most nem fát fához kellett erősíteni. Elborzadva látta, hogy egy puha kézen fut át a szög, s aztán a fába. Még egyen, s végül lábakon.
Pedig ha az a kéz mesélhetett volna! Egykor szintén kalapácsot forgatott, apja műhelyében kiskorától fogva tanulta az ács- és asztalos mesterséget. Kemény munka volt a hosszú gerendákat forgatni, gyalulni. Erős karok csatlakoztak a finom kezekhez. Faragni is igen szeretett. Mestermunkája egy kicsi furulya volt. De felhagyott ezzel a mesterséggel, érett korára tanítónak állt. Nem gerendákat munkált már, hanem emberi szíveket formált. E kezek sok test és lélek gyógyulását adták vissza, igazi Isteni erőből származó csodák voltak ezek. Sok ember követte és hittek a szavának. Lábai pedig sokfelé vitték. Fáradhatatlanul járta a vidéket, hogy átadja az Igét, melyet Rá bíztak, hogy vigasztalást vigyen minden népnek. Most pedig mozdulatlanságba szegezik.
Sírt, nyögött szegény kalapács, hogy ezt ő nem akarja. Azt pedig csak ő látta, hogy a kiskatona könnye is kicsordul szörnyű munkájában. Az utolsó ütésnél azonban megadta megát a kalapács. Száraz teste nem bírta a belső feszítést és a külső csapásokat. Elhasadt, használhatatlanná vált. S a kiskatona, minden dühét e kalapácson kitöltve messzire hajította.
A megrázkódtatás után a kalapács egy ösvény mellett hevert a porban, véresen, csonkán, kábán. Ennyi volt hát az élete. Még egyszer visszaemlékezett kedves Mesterére, a sok kedves bölcsőre, melyet együtt készítettek, aztán elpihent. Azt hitte, örökre. Hamar mély sötétség borult a Földre, s nem sokkal később éltető eső érkezett. Azon a vidéken nagy kincs az eső, felüdíti és kivirágoztatja a kietlen, köves tájat. Mikor föleszmélt, különös bizsergést érzett a nyelében. Végignézett vértől pettyes alakján, repedt formáján, s meglepve látta, hogy gyökerek törtek belőle lefelé a puszta földbe, míg felül zsenge akáciahajtás indult meg az ég felé. Hogy lehetséges ez? –kérdezte a kalapács. Választ nem kapott, de mintha Mestere bölcs mosolyát érezte volna a magán.

Így fakadt csodálatos élet akkor és azóta is, mindenből és mindenkiből, amire vagy akire a megfeszített Megváltónk vére cseppent.

KERESZTÉNY IRODALOM

Áprily Lajost, Reményik Sándor hűséges barátját elsősorban úgy tartják számon, mint a szülőföld és természet szépségeinek szerelmesét. ezen a téren eszünkbe juttatja számos költőtársát, akár az Alföld szerelmesét, Petőfi Sándort is, vagy Váci Mihályt, aki verseket ír a bodzáról a jegenyékről és az akácokról, és zokogva hagyja el szülőföldjét, amely „bibliai legendaként él imádó lelkében tovább" (Búcsú és üdvözlet). Engem azonban elsősorban Sík Sándorra emlékeztet, akit egyes túlbuzgó teológusok már panteista eretnekséggel is megvádoltak, mondván, hogy a teremtő Istent azonosítja az általa teremtett világgal. Ezek az emberek nem tudtak különbséget tenni költemény és teológiai értekezés között, ezért botránkoztak meg Sík Sándor Ha jő a perc című versének sorain:

„Ha jő a perc majd, amikor lezárul
Kalandos létem drága földi része
... Engedj utólszor kismagadba néznem
Hadd lássa egyszer búcsúzó szemem még
A szőke pitypang szálló pelyheit
S a csillagok bizalmas végtelenjét."

Itt természetesen nem arról van szó, hogy a katolikus pap költő azonosítja a szőke pitypangot és a csillagokat Teremtőjükkel, sokkal inkább azt fejezi ki, hogy nála a teremtett világ önzetlen szeretete tökéletes összhangban van annak az Istennek a szeretetével, aki nem csak Noéval köt szövetséget, hanem a környezetében élő állatokkal is. Ez a fajta természetszeretet természetesen összhangban van annak a Krisztusnak a szeretetével is, aki tevékeny társa volt a mennyei Atyának a teremtésben és társa a teremtmények létben tartásában is; illetve annak a Krisztusnak a szeretetével, aki „vadállatok között él", miközben angyalok szolgálnak neki (vö. Mk 1,13), aki nagy szeretettel beszél az ég madarairól és a mezők liliomairól (Mt 6, 26-28) és paradicsomot ígér a kereszten a jobb latornak (Lk 23,43).

Visszatérve Áprily Lajosra, róla el kell mondanunk, hogy megőrizte hegyekkel körülvett székely falujából, Parajdról hozott hitét. Protestáns tanárként tanított egy ideig a Kolozsvári református kollégiumban, később pedig – már Budapesten – a Protestáns Szemle szerkesztője lett. Őszintén tisztelte a naphimnusz szerzőjét, Assisi Szent Ferencet. Bizonyára ez is segítette abban, hogy élete végéig, nyolcvanadik évéig megőrizte lelki derűjét, amint arról az Imádkozom, legyek vidám című verse is tanúskodik:

„Én Istenem legyek vidám,
ma minden gondot tűzre vessek.
Nyújtsam ki nincstelen kezem
s szegényen is nagyon szeressek."

A Szent Ferenc-i lelkület segített abban is, hogy természetszeretete összhangban maradt a teremtő Isten imádásával és szeretetével. Ezt szépen tanúsítják – többek között – ezek a költeményei: A csavargó a halálra gondol, Így kellett volna, Vándor. A hatsoros Vándorban arról ír, hogy a patakok, suhogó völgyek, gátak és zuhatagok lázas keresése végén meg kell állnia egy tónál: a Genezáret tavánál. Mint tudjuk, ez a tó a Názáreti Jézus életének, több csodájának is tanúja volt. De a Jézussal való azonosulás vágya is megfogalmazódik Az én csodám és a Karácsonyest című versekben. A fáklya énekében arról vall, hogy szeretne égő és elégő fáklyaként világítani másoknak. Itt is felismerjük Jézus szavait: „Ti vagytok a világ világossága" (Mt 5,14).

Áprily Lajos: Bartimeus

**Szép volt, anyám, mikor a két szelíd kéz
megérintette fénytől szűz szemem,
világgá lett a bús világtalanság,
s öröm borzongott át a lelkemen.**

**Koldus-kövem felett, a tér derengett,
arcom felé egy arc világított,
s káprázva néztem hívó, mély szemébe
Annak, ki jött, megállt, meggyógyított.**

**Szép volt, anyám, szememmel simogatni
virág selymét, gyümölcsök bársonyát,
vagy messze-húzó út ívét követni
a dús vetésű Jordán-tájon át.**

**Ma is csodám a csillagsűrűs éjjel,
a nyári éj, mely csóvákat hajít,
a virradat, mely kútvízhez kicsalja
a város nőit és galambjait.**

**Jerikó minden színe birtokom lett.
Egész világ. De meddig lesz enyém?
Ha börtönömbe holnap visszahullnék,
tán elhullatnám s elfelejteném**

**a pálma zöldjét, esti domb liláját,
barna leányrajt, bíbor rózsatőt.
De lelkem mélyén hordozom halálig,
hogy láttam Őt, anyám, hogy láttam Őt!**

A Bartimeus című költemény főleg Márk evangéliumára épül (Mk 10,46-52). Ebben is tükröződik a Szent Ferenc-i és a Sík Sándor-i természetszeretet. A virágok selyméről, a gyümölcsök bársonyáról, a dús-vetésű Jordán tájról, a nyári éj csillagainak és „a város nőit és galambjait kúthoz csalogató virradatnak" szépségét felidéző sorok erre vallanak. De mindezeken túl felismeri Bartimeus azt a Jézust, aki több, mint az idézett szépségek, akiben egyébként – ezt már Szent Pál tanítja nekünk – minden szépség forrása megtalálható. Ő a „láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsőszülötte", akiben „az egész teljesség lakik" (vö. Kol. 1,15 19).
Bizonyára Jézussal való nagy találkozás reménye is közrejátszott abban, hogy Áprily Lajos utolsó éveiben tudatosan készült a „halál–testvérrel" való szembesülésre is, amint erről a Lassú szárnyon, a Kérés az öregséghez, az Útravaló és A halál rokona című írásai tanúskodnak.

Dr. Márfi Gyula ny. érsek

A MŰVÉSZET MAGA AZ ISTENKERESÉS...

Magyar Márta Zsófia keramikus és művésztanár. Zalaegerszegen született, korai tanulmányait Pécsett végezte. Ma Budapesten él, de nyarait Badacsonytördemicen tölti. Öt gyermek édesanyja.

Mártával sok-sok évvel ezelőtt az Iparművészeti Egyetemen ismerkedtünk meg.
Amikor arra gondoltam, hogy kit is mutathatnék be első alkalommal az olvasóknak, egyből ő jutott eszembe.
Márta munkái egy hiteles élet vallomásai, melyek valami magasabb, nemesebb valóság felé mutatnak.

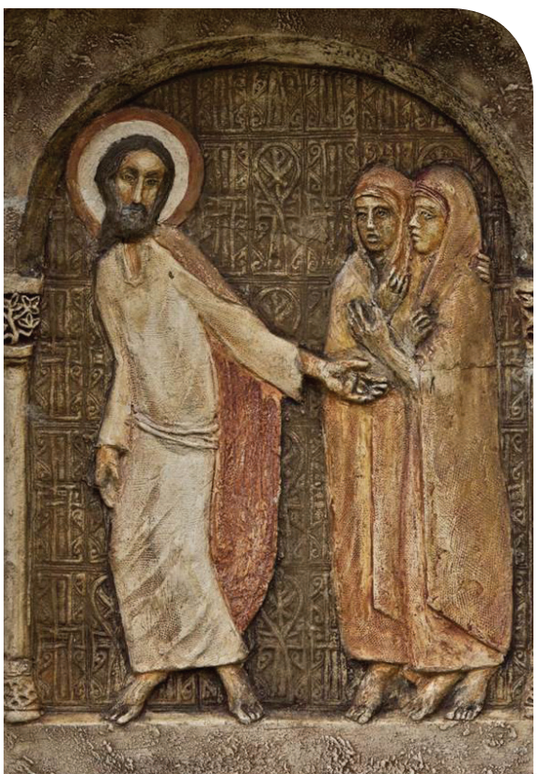

Mikorra vezethető vissza a keramikus szakma iránti elköteleződésed?

Gyerekkorom óta kísér az agyag szeretete.
Meghatározó élményem, hogy nagyon jó agyagozni és az agyagformákkal mesélni. Pécsen, a Művészeti Szakközépiskolában, később az Iparművészeti Egyetemen folytattam tanulmányaimat. Megmaradtam annál a felfogásnál, hogy a kerámia mesél, történeteket, érzelmeket közvetít, így kerül kapcsolatba az emberekkel. Ehhez bátorítást adtak Kun Éva, Geszler Mária és más mai keramikusok ihletett képzőművészeti alkotásai.

Munkáid témáját nagyrészt a keresztény hitvilág ihleti. Mit jelent számodra az, hogy keresztény művészet? Létezik egyáltalán a mai világban még ez a fogalom? Vagy inkább csak vannak művészek, akik keresztények és ez a munkásságukban is tükröződik?

Szerintem a művészet maga az Isten-keresés. Lényegünk megfogalmazása Istenhez vezet. Sokféleségünkben ez a keresés és olvasás, mint a lélegzet frissít, megújít. Így vagyok a keresztény és egyéb művészettel.

Milyennek látod a keresztény művészek szerepét a mai világban?

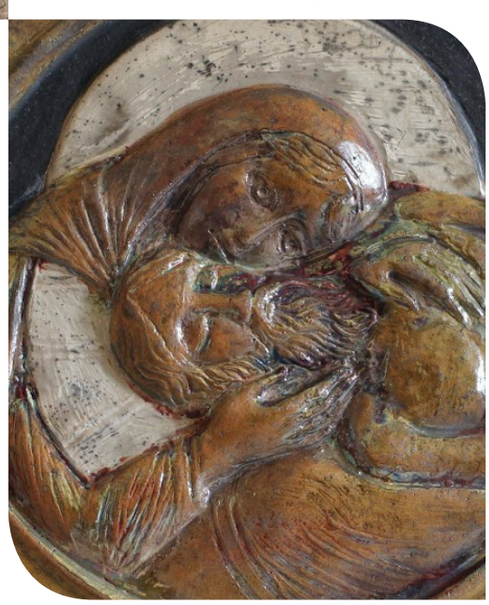

Ugyanolyannak látom, mint a többi Krisztus-követő emberét. Hordozni, vinni, élni, amit Jézus elénk élt. A mai korban – mint minden korban – ez egy kihívás, elhívás, meghívás.

Milyen technikával készíted a tárgyaidat?

Alkotásaim jórészt domborműves, pecsételt felületű kerámiaképek. A raku égetési technikával kiégetett füstös, archaikus felületek segítségével játszom a megtervezhetővel és a megtervezhetetlennel. Munkáim forrása a középkori ikonfestészet, szobrászat, a románkor egyszerű, szent figurái és kopott kőfelületei. Számomra az alkotásaim hírei és jelei a világban helyet kereső, töredezettségében is egész „szent”nek.

Melyik munkádat tartod a legjelentősebbnek? Melyik a legkedvesebb számodra?

Egy eltalált mozdulat vagy szép gesztus fontosabb lehet egy reprezentatív alkotásnál. Az első nagyobb munkám a homokkomáromi stációsorozat. Itt jó volt megélni, ahogyan az alakok egyszerűségét kiegészítik az oszlopfőkön megjelenő jelképek. Ez engem húsvét örömének egy mélyebb megértéshez vezetett.
Mindig az utolsó, a jelen idejű munka foglalkoztat a legjobban. A Szent Kristóf legenda alapján írott Kovács András Ferenc vers és a „Hajózni muszáj, élni nem szükséges" római mondás örvényéből született ez a legutóbbi alkotás az „És Christophorus énekelt".

Milyen terveid, álmaid várnak a jövőben megvalósításra?

Szeretnék egy élhető nagyságú műhelyt, hogy újabb tárgyak születhessenek. És szeretnék terápiás jellegű örömteli foglalkozásokat tartani nem csak gyerekeknek.

Isten áldását kérem életedre, további munkádra, hogy még sok ilyen gyönyörű alkotással lehessen gazdagabb a világunk!

L-D. Mária

Kovács András Ferenc
És Christophorus énekelt

vinnélek át a mély vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts vad árba szállanom
vinnélek át a mély vizen

mint csillagot nagy éj viszen
mint szél nyaraknak illatát
miként rügyecskét ringat ág
hordozlak mint a fájdalom

vinnélek át a gyors vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts sodrásban állanom
vinnélek át a gyors vizen

mint mindenséget sors viszen
miként rügyecskét ringat át
halálom rajtad villan át
ha gyermek még a fájdalom

vinnélek át a mély vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts sodrásban állanom
vinnélek át a mély vizen

mint szívverést ha vér viszen
miként rügyecskét ringat ág
ha semmiségbe illan át
a súly a sodró fájdalom

vinnélek át a gyors vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts vétkemtõl válanom
vinnélek át a gyors vizen

mint teljességet torz viszen
úgy hordanálak vállamon
ringatva mint a fájdalom
miként rügyecskét ringat ág
mint szél a széna illatát
vak űr szülötte csillagát

DR. MÁTÉ GÁBOR SZÉTSZÓRT ELMÉK

A figyelemhiányzavar új gyógymódja

ADHD és hiperaktivitás
Népbetegség vagy csak a gyerekek szenvednek tőle?
Honnan ered és hogyan gyógyítható?
Tüneti kezelés vs. együttélés és támogatás?

„Magamról szólva, tudom, milyen nagy kihívás olyan aggyal élni, amely mindenre túlzóan reagál, képtelen megpihenni, és fontos pillanatokban nehezen tud koncentrálni. Szerencsére azt is megtapasztaltam, hogy a gyógyulás, a pszichológiai növekedés lehetséges."

A figyelemhiány-zavar legtágabb értelmében azt jelenti, hogy két vagy több mentális folyamat vagy tartalom összekapcsolása vagy integrálása nem történik meg.
Dr. Máté Gábor 1944-ben született Budapesten, családjával 1957-ben vándorolt ki Kanadába. Több mint húsz évig családorvosként dolgozott, hét évig volt a Vancouveri Kórház orvosi koordinátora. Célkitűzése, hogy felhívja a figyelmet a betegségek tágabb összefüggéseire. Máté Gábor figyelemhiány-zavarral él, és három gyermeke is érintett. Nem csoda hát, ha meg akarta ismerni a probléma eredetét, hogy közelebb kerüljön a gyógyításához is. Mivel a figyelemhiány-zavar természetéről, valamint az agy mikroszintű működéséről még meglehetősen kezdetleges a tudomány jelen állása, az író szerint a *Szétszórt elmék* célja, hogy első kézből szerzett tapasztalatait is felhasználva képet adjon a figyelemhiány-zavarral élő elméről, és tudományos eredményekre alapozva feltárja ennek az állapotnak az okait és a gyógyítási lehetőségeket. Fontos megemlíteni a szerző abbéli meggyőződését, hogy nem tekinti betegségnek a figyelemhiány-zavart. Megoldásként nem a tünetek enyhítésére fókuszál, hanem arra, hogy hogyan segíthető elő a gyermek vagy a felnőtt fejlődése. Szerencsére, mint azt tudományos tények is alátámasztják, agyunk életünk során bármikor képes fejlődni. A kérdés az, hogy pontosan milyen feltételekre van szükség e fejlődéshez és az érzelmi növekedéshez. A szeretet szoros belső összefüggésben van a figyelemmel. Kész meghosszabbítani magát egy másik ember vagy saját maga spirituális vagy pszichológiai növekedése érdekében. Önmagunk „meghosszabítása" azt jelenti, hogy pontosan azt tesszük, ami nehezünkre esik. Figyelem, cselekvő odafordulás, szeretet nap mint nap. A legtöbb szülőt nem kell arra megtanítani, milyen érzelemmel szeressék a gyereküket, de a gyakorlásnak mindannyian hasznát vesszük. Reménytkeltő kötetében új szemlélettel közelíti meg a témát és új módszereket kínál. Megpróbál segítni azoknak a gyerekeknek és felnőtteknek, akiknek meg kell küzdeniük a figyelemhiány-zavar okozta gondokkal, meg akarják tanulni elfogadni és képessé tenni magukat az aktív szeretet gyakorlására.

P.S.: Egy dombon egy kereszt állt. A tövéhez egy táblát tettek: „Vándor! Ha idáig eljutottál, pihenj meg egy ideig! Ülj le a tövembe, hogy erőt gyűjts! Nézz visszza, hogy lásd, honnan jössz és mit hozol magaddal! Nézz előre, hogy tudd, hová szeretnél jutni és mire van szükséged ehhez! Nézz fel, hogy utadhoz áldást kaphass és menj békével!"

MSE

A KÉT PÁPA

(2019 - Rendezte: Fernando Meirelles)

Két pápa. Két nagyszerű ember. Két nagyszerű színész megformálásában. Jonathan Pryce, mint Jorge Mario Bergoglio bíboros és Anthony Hopkins, mint XVI. Benedek pápa. Ha ennyit írnék a filmről, valószínűleg már elég lenne, hogy sokak érdeklődését felkeltse.

A két pápa bemutatóját a Telluride Filmfesztiválon tartották 2019. augusztus 31-én. A *Variety* filmes magazin szerint váratlan sláger volt a premier. A film különösen sok dicséretet kapott humoráért. A színészi játékon kívül én is ezt emelném ki. Mégpedig azért, mert a katolikus egyházat érintő negatív sztereotípiák lebontásában a derű, az emberközeliség és az empatikus, de saját értékeink mellett kiálló kommunikáció lehet a kulcs.

Bár a plakátokon az volt olvasható, megtörtént események alapján, ne legyen kétségünk *A két pápa* jórészt fikció. De olyan fikció, amely közelebb visz a dolgok megértéséhez, egymás álláspontjának jobb megismeréséhez és elfogadásához, saját álláspontunk alakításához. Hogyan is írta József Attila a *Thomas Mann üdvözlésé*ben? Az igazat mondd, ne csak a valódit.
Fentiekből következően azt is le kell szögeznünk, játékfilmet látunk, nem dokumentumfilmet. A cselekmény gerincét adó nagy beszélgetés így biztosan nem történhetett meg. A dokumentarista elemek mégis fontos szerepet kapnak ebben a moziban. Számunkra talán távoli, de az egyház fejlődése szempontjából hangsúlyos annak a világnak a megismerése, ahonnan Ferenc pápa a Vatikánba érkezett. Dél-Amerika évtizedek óta a katolikus progresszió letéteményese. Nekünk magyaroknak külön érdekesség rendtársa, Jálics Ferenc megjelenése Bergoglio bíboros élettörténetében.

KÉT PÁPA AZ ÉLETBEN....

Zárásként idézem és egyben ajánlom Koronkai Zoltán SJ írását a *valaszonline.hu*-ról: „Becsüljük meg azt az ajándékot, amelyet Isten Péter utódaiban adott, Benedeket és Ferencet – mert nem tudjuk értékelni igazán egyiket sem a másik megbecsülése nélkül."

Gerstmár Ferenc

.... ÉS A FIMVÁSZNON

MINDENNAPI KENYERÜNK

Mese felnőtteknek a kockás füzetről

Az Olvasó számára biztos nem ismeretlen a sok háztartásban megtalálható kis füzetke, amelyben a bevételeket, kiadásokat vezetik a családtagok.

A mi tágabb családunkban nemrég előkerült egy ehhez hasonló, tartalmában mégis egész más kockás füzetke. Ez ugyanis inkvizítori precizitással tartalmazta, hogy az illetőt életében ki mindenki, mikor, hogyan bántotta, és ki mindenki tartozik neki a még élők közül. Igen szomorú, hogy ez a füzet egy nagyobbacska gyermek kezébe került, és nem az a baj, hogy a kezébe került, hanem az, hogy a fiatalság esetleg ennek láttán még a végén azt hiheti, hogy ez így helyénvaló. Amikor megtudtam ezt, azon voltam megdöbbenve a legjobban, hogy az említett családtagunk mennyire nem sajnálja az energiát a gyűlöletre, a sérelmek számon tartására. Alberik atyától kaptam egyszer egy tanácsot gyónás után. Nagyon együttérzően azt mondta, nehéz lehet elviselni a szeretetlenséget, de azt tanácsolta, ne tartsam számon a sérelmeket. Sőt, azt mondta, csak a jót tartsam számon, azaz szakzsargonnal élve csak a pozitív értékeket könyveljem. Ez volt az egyik legjobb tanács, amit valaha kaptam. A sérelmek tudatos nem számon tartása ugyanis elképesztően felszabadító. Óriási energiák válnak így szabaddá, amelyeket nagyon jó dolgokra lehet használni, és jóval nagyobb teljesítményre is képessé tesz minket, mint amit a legvadabb álmainkban gondoltunk. (Nagyon fontos, hogy vannak esetek, amikor lelki vezetőre, lelkigondozóra is szükség van a sérelmek feldolgozásához, erre szívből tudom ajánlani a Családpasztorációs Iroda által működtetett Lelkiegészség-szolgálatot.)

Eszébe jutott-e már valakinek, hogy nem a rosszat, hanem a jót írja kockás füzetbe? Hogy megköszöni a szeretetteinek azt, hogy egyáltalán jelen vannak az életében. A szeretet őrült dolgokra képes, ha hagyjuk, hogy ez a szemlélet irányítson minket. Jó lenne, ha a nők ahelyett, hogy azt lajstromoznák, kik bántották őket, inkább azon járatnák az eszüket, hogy milyen meglepetéssel szerezhetnének örömet a férjüknek, milyen programot szervezhetnének a gyerekeknek – kiváló ötlet a Nagyböjtre. Gondoljunk csak bele, az egész világ szebb lenne ettől, ha a gyerekek is ilyen szellemben nevelkednének.
A szeretet képes a rosszat jóval viszonozni, a rosszat jóra fordítani.

Kovácsné Széplaki Borbála

Tavaly Brúnó fiunknak a Tapolcai Plébánián megrendezett pisztrángsütő versenyen a Gelencsér család asztalánál kóstolt hal ízlett a legjobban. Elkérte a receptet Ilditől és azóta többször el is készítette különböző fajta halakból. Megkértem, írja le a receptet, ezt adom most közre.

1 hal (egész) – lehet akármilyen, de viszonylag nagyobb kell (de lehet 2-4 kisebb is)
1 – 1 ½ citrom, karikákra vágva
petrezselyem
vaj
fokhagyma
só (esetleg bors)
liszt, őrölt paprikával keverve
A halat letisztítjuk, kibelezzük, sózzuk, majd beleforgatjuk paprikás lisztbe. Utána olajjal kikent tepsibe tesszük. A hasüregbe rétegenként vaj, fokhagyma, petrezselyem, citrom, petrezselyem, fokhagyma, vaj kerüljön. 170 fokon kb. 30-40 percig sütjük.

GÓLYA-HOZTA...

1. BALI SÁRA

Bali Gàbor és Bali-Bach Viktória és második gyermeke.
Született: 2019. 02. 16.
Testvére Àron

2. LAKICS JAKAB

Lakics Krisztián és Lakicsné Klári
harmadik gyermeke.
Született: 2019. 09. 25.
Testvérei Mátyás és Sámuel.

3. CSETÉNYI BLANKA BELLA

Cseténi Norbert és Cseténiné Schofhauzer Anita
első gyermeke.
Született: 2018. 10.21, Veszprém
Keresztelő: 2019.05. 26., Regina Mundi templom

4. HERMANN MÁTÉ

Hermann Krisztián és Hermann-né Szabó
Angéla második gyermeke.
Született: 2019.12. 15.
Testvére Lili

5. CSUKÁS BORBÁLA

Csukás Zoltán és Marosvölgyi Orsolya második gyermeke.
Született: 2019 06. 15.
Testvére Katica
Keresztelő: 2019.09 24., Gézaháza

6. MOLNÁR MARCELL

Molnár Menyhért és Molnár-Pintér Eszter
második gyermeke.
Született: 2018. 12. 03.
Testvére Panna

7. VIDA MÁTYÁS

Vida Zoltán és Sebő Katalin harmadik gyermeke.
Született: 2019. 09. 19., Budapest
Testvérei Katalin és Zoltán

Valóban feltámadt!

"Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed,
hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz."
Római levél 10,9

Családunk – 2020. Április
XXII. évfolyam, 1. szám
ISSN 1788-4177